

การศึกษาคำใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ

สารนิพนธ์
ของ
นายเพิ่มวิทย์ สุขโสตร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา

ตุลาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

371.6
พ.ร.บ.
ร.3

การศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ

บทคัดย่อ
ของ
นายเพิ่มวิทย์ สุขโสตร์

17 ม.ค. 2548

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
ตุลาคม 2547

h 257731 4.3

เพิ่มวิทยุ สุขโสตร์. (2547). การศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ สารนิพนธ์. ศ ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์รวีพรรณ สาลีผล.

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำแนกตามเพศ ระดับชั้น ภูมิสำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของนักเรียนและเพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวในด้านต่างๆ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ จำนวน 371 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามปลายเปิดและปลายปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และทดสอบค่าไค-สแควร์ (χ^2)

ผลการวิจัยเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวสรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ

สถานภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคลพบว่านักเรียนชายมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่านักเรียนหญิงประกอบกับ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด

สถานภาพด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมพบว่าภูมิสำเนาเดิมส่วนใหญ่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่อาศัยในเขตจังหวัดสมุทรปราการ อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเจ้าของกิจการส่วนตัวหรือเจ้าของกิจการ รายได้ต่อเดือนส่วนใหญ่ของผู้ปกครองประมาณ 10,001-15,000 บาทและรายได้ต่อเดือนของนักเรียนส่วนใหญ่ต่ำกว่า 3,000 บาท

2. ผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมมากที่สุด รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มทั้งนี้สามารถจำแนกตาม

ปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ) ที่มีความสัมพันธ์กัน ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 กับค่าอาหารประจำวัน ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าบริการส่วนตัว ค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนา ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม ค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

ปัจจัยส่วนบุคคล (ระดับชั้น) ที่มีความสัมพันธ์กัน ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 กับค่าอาหารประจำวัน ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่า

บริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม ค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บ

ปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ) ไม่มีความสัมพันธ์ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 กับค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา

ปัจจัยส่วนบุคคล (ระดับชั้น) ไม่มีความสัมพันธ์ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม (ภูมิลำเนาเดิม) ที่มีความสัมพันธ์กัน ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ค่าบริการส่วนตัว ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม ค่าที่พักอาศัย ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม (อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองและรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง) ที่มีความสัมพันธ์กัน ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 กับค่าอาหารประจำวัน ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการส่วนตัว ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม ค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม (รายได้ต่อเดือนของนักเรียน) ที่มีความสัมพันธ์กัน ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม ค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม (ภูมิลำเนาเดิม) ไม่มีความสัมพันธ์ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 กับค่าอาหารประจำวัน ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การเรียน

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม (รายได้ต่อเดือนของของนักเรียน) ไม่มีความสัมพันธ์ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 กับค่าอาหารประจำวัน ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา

THE STUDY OF INDIVIDUAL EXPENDITURE OF SENIOR HIGH SCHOOL
STUDENT AT NAWAMINTRACHINOOTIT SUANKULARB WITTAYALAI
SAMUTPRAKARN SCHOOL

AN ABSTRACT
BY
MR.PERMWIT SUKSOED

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Economics degree in Economics of Education
at Srinakharinwirot University
October 2004

Permuit Suksoed. (2004). *The Study of Individual of Senior High School Students at Nawamintrachinootit Suankularb Wittayalai Samutprakarn School*. Master's Project, M.Econ. (Economic of Education). Bangkok: Graduate School. Srinakharinwirot University. Project Advisor. :Instructor. Rawipan Saleephol.

The purposes of this research were to study personal expenses of the high-school Students according to age, educational, level, location, parents present jobs, parents monthly income, students monthly income and to study various personal expenses of the high - school students of Nawamintrachinootit Suankularb Wittayalai Samutprakarn.

The samples of this research were 371 high-school students of Nawamintrachinootit Suankularb Wittayalai Samutprakarn in the academic year 2547. The instrument used in collecting data was the questionnaire with closed-opened questions and the statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation and Chi-square test.

The results of the reaearch about the personal expenses could be concluded as follows:

1.The status on personal factor,economic and social factor, of the high-school students of Nawamintrachinootit Suankularb Wittayalai Samutprakarn:

About the status on personal factor ,it was found that male students had less personal expenses than female ones and the Matayom 6 students had the highest personal expenses.

About the status on economic and social factor, it was found that location of most high-school students were with in Samutprakare. The parents present jobs were mostly entrepreneurs or business owners and their monthly income were mostly about Baht 10,001-15,000 and the monthly income of most students were less then Baht 3,000.

2.The research's results about the high school students personal expenses were found that the students highest expenses was the extre-curricular study. The second highest extenses were the educational expenses additionally required by the second highest expenses were the educational expenses additionally required by the school according to the following factors:

The personal factor (sex) which was closely related at the statistical significance of 0.05 to daily meal charges, expenses for entertainment and recreation, clothes, personal services, transportation fees (to and from the location) expenses on the extra-curricular

study , residential fees ,miscellaneous expenses, educational equipment charges and educational expenses additionally required by the school.

The personal factor (educational level) which was closely related at the statistical significance of 0.05 to daily meal charges, expenses for entertainment and recreation, clothes, personal services, expenses on the extre-curricular study,residential fees, miscellaneous expenses, transportation / travelling fees for education, educational equipment charges and educational expenses additionally required by the school

The personal factor (sex) which was not related at the statistical significance of 0.05 to the medical fees and transportation /travelling fees for education.

The personal factor (educational level) which was not related at the statistical significance of 0.05 to the medical fees and transportation fee (to and from the location)

The economic and social factor (location) which was closely related at the statistical significance of 0.05 to expenses for entertainment and recreation,personal services, transportation fee (to and from the location) expenses on the extre-curricular study,residential fees transportation / travelling fees for education and educational expenses additionally required by the school.

The economic and social factor (the parents' present jobs and monthly income) which was closely related at the statistical significance of 0.05 to daily meal charges, expenses for entertainment and recreation, clothes, medical fees, personal services, transportation fee (to and from the location),expenses on the extre-curricular study, residential fees, miscellaneous expenses, transportation / travelling fees for education, educational equipment charges and educational expenses additionally required by the school.

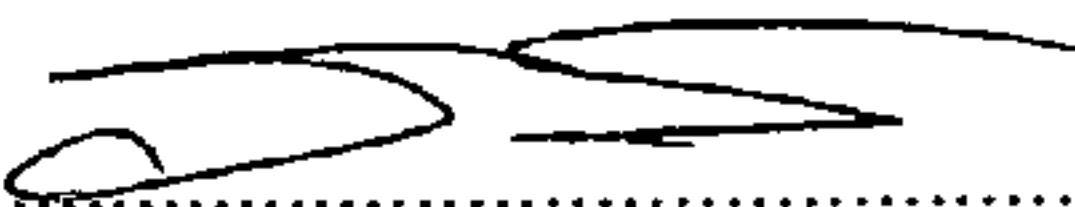
The economic and social factor (the students' monthly income) which was closely related at the statistical significance of 0.05 to expenses for entertainment and recreation, clothes,personal service,expenses on the extre-curricular study,residential fees, miscellaneous expenses, educational equipment charges and educational expenses additionally required by the school.

The economic and social factor (location) which was not related at the statistical significance of 0.05 to daily meal charges, clothes, medical fees, miscellaneous expenses and educational equipment charges.

The economic and social factor (the students' monthly income) which was not related at the statistical significance of 0.05 to daily meal charges, medical fees, transportation fee (to and from the location) and transportation / travelling fees for education.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

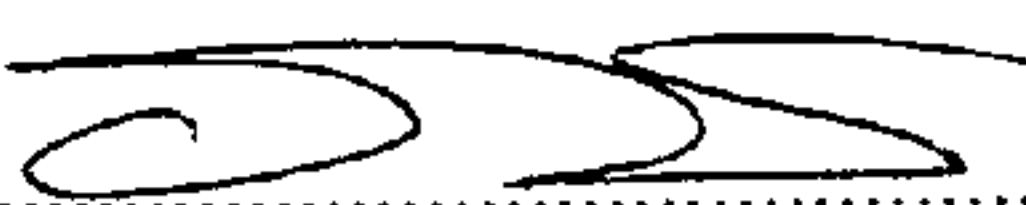
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

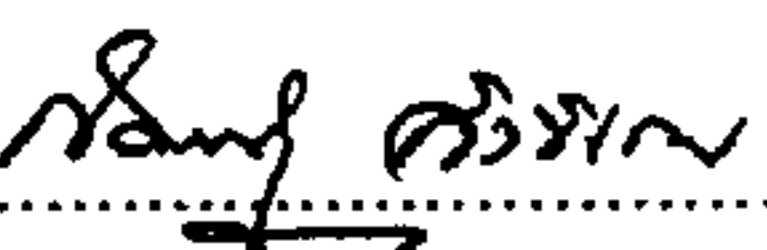

.....
(อาจารย์ รวิพรรณ สาลีผล)

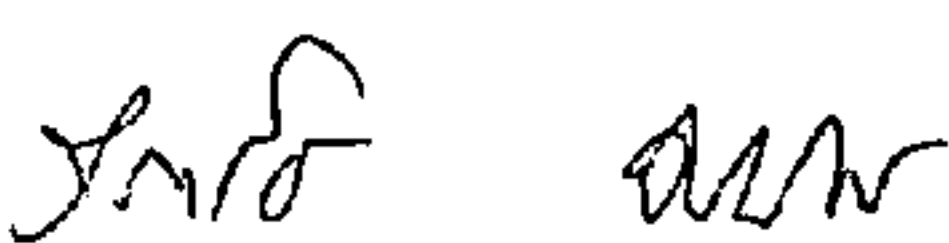
ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

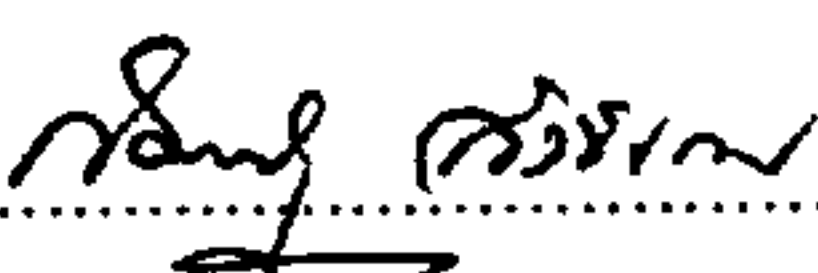
คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(อาจารย์ รวิพรรณ สาลีผล)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ วิภารัช จินนิกร)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)
วันที่ ๒๓ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2547

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างสูงจากท่านอาจารย์วิพรรณ สาลีผล ซึ่งท่านเป็นประธานควบคุมดูแลสารนิพนธ์รวมถึงผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุทัย ชูธรรมขจรและท่านอาจารย์วิภารัช จินนิกร ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์ พร้อมทั้งให้คำปรึกษาและแนะนำในข้อผิดพลาดในส่วนต่างๆของเนื้อหาทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐกา ดันสกุล , อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี รวมทั้งอาจารย์ผจง อุบลเลิศ ผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ที่กรุณาให้คำแนะนำและตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบคุณนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่กรุณาให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามเป็นอย่างดี รวมถึง คุณทศพร อ่องแสงคุณ คุณวิสารท แฝงลาม ที่คอยช่วยให้คำปรึกษาและแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอขอบคุณพี่ๆเพื่อน ๆ สาขาเศรษฐศาสตร์การศึกษาที่คอยให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจในการทำงานวิจัยในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงได้จากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแก่บิดา มารดา รวมทั้งญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ที่กรุณาให้ความสนับสนุนและถ่ายทอดความรู้แก่ผู้วิจัยตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงยิ่ง

เพิ่มวิทย์ สุขโสตร์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
สมมุติฐานในการวิจัย	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ประวัติโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ	9
แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนและค่าใช้จ่ายทางการศึกษา	17
แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา	17
ความหมายและประเภทของค่าใช้จ่ายทางการศึกษา	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
งานวิจัยในประเทศไทย	21
งานวิจัยต่างประเทศ	30
3 วิธีดำเนินการวิจัย	32
การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	32
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล	33
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	34
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5	112
สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	112
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	112
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	112
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	112
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	112
สรุปผลการวิจัย.....	113
อภิปรายผล.....	117
ข้อเสนอแนะ.....	121
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	122
บรรณานุกรม.....	124
ภาคผนวก.....	129
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	146

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1.จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	34
2.คำร้อยละ ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม.....	38
3.คำร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้านต่างๆ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ.....	40
4.ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	45
5.ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	46
6.ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มของนักเรียนมัธยม ศึกษาตอนปลาย.....	47
7.ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่ารักษาพยาบาลของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย.....	47
8.ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าบริการส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย.....	48
9.ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาของนักเรียนมัธยม ศึกษาตอนปลาย.....	49
10.ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมของนักเรียนมัธยม ศึกษาตอนปลาย.....	50
11.ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าที่พักอาศัยของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย.....	51
12.ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย.....	51
13.ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	52
14.ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าอุปกรณ์การเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย.....	53

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
15.ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียน เรียกเก็บเพิ่มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	54
16.ความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่าอาหารประจำวันของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย.....	55
17.ความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและ พักผ่อนหย่อนใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	56
18.ความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	57
19.ความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่ารักษาพยาบาลของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย.....	58
20.ความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่าบริการส่วนตัวของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย.....	58
21.ความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	59
22.ความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	60
23.ความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่าที่พักอาศัยของนักเรียนมัธยม ศึกษาตอนปลาย.....	61
24.ความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย.....	61
25.ความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการ ศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	62
26.ความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่าอุปกรณ์การเรียนของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย.....	63
27.ความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียน เรียกเก็บเพิ่มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	64

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
28.ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนาเดิมกับค่าอาหารประจำวันของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย.....	65
29.ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนาเดิมกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและ พักผ่อนหย่อนใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	66
30.ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนาเดิมกับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	67
31.ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนาเดิมกับค่ารักษาพยาบาลของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย.....	68
32.ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนาเดิมกับค่าบริการส่วนตัวของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย.....	69
33.ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนาเดิมกับค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนาของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	70
34.ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนาเดิมกับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	71
35.ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนาเดิมกับค่าที่พักอาศัยของนักเรียนมัธยม ศึกษาตอนปลาย.....	72
36.ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนาเดิมกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย.....	72
37.ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนาเดิมกับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการ ศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	73
38.ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนาเดิมกับค่าอุปกรณ์การเรียนของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย.....	74
39.ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนาเดิมกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียน เรียกเก็บเพิ่มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	75
40.ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าอาหารประจำวัน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	76

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
41.ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายเพื่อ การบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย.....	77
42.ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าเสื้อผ้าและ เครื่องนุ่งห่มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	78
43.ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่ารักษาพยาบาล ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	79
44.ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าบริการส่วนตัว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	80
45.ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าพาหนะไป กลับภูมิลำเนาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	81
46.ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายในการ เรียนเสริมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	82
47.ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าที่พักอาศัย ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	83
48.ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่าย เบ็ดเตล็ดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	84
49.ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าพาหนะและ ค่าเดินทางเพื่อการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	85
50.ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าอุปกรณ์ การเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	86
51.ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายทาง การศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย.....	87
52.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าอาหาร ประจำวันของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	88

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
53.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่าย เพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย.....	89
54.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าเสื้อผ้า และเครื่องนุ่งห่มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	90
55.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่ารักษา พยาบาลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	91
56.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าบริการ ส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	92
57.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าพาหนะ ไปกลับภูมิลำเนาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	93
58.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่าย ในการเรียนเสริมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	94
59.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าที่พักอาศัย ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	95
60.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่าย เบ็ดเตล็ดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	96
61.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าพาหนะ และค่าเดินทางเพื่อการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอน ปลาย.....	97
62.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าอุปกรณ์ การเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	98
63.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่าย ทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มของนักเรียนมัธยม ศึกษาตอนปลาย.....	99

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
64.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าอาหารประจำวัน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	100
65.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าใช้จ่ายเพื่อ การบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	101
66.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าเสื้อผ้า และเครื่องนุ่งห่ม.....	102
67.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่ารักษาพยาบาล ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	103
68.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าบริการส่วนตัว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	104
69.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าพาหนะไป กลับภูมิลำเนาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	105
70.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าใช้จ่ายใน การเรียนเสริมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	106
71.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าที่พักอาศัย ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	107
72.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	108
73.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าพาหนะและ ค่าเดินทางเพื่อการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	109
74.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าอุปกรณ์การเรียน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย.....	110

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
75.ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	111

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 แผนภูมิแสดงการบริหารงานของ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ
สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ..... 16

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบันที่ก้าวเข้าสู่กระแสโลกาภิวัตน์ซึ่งเป็นโลกของการแข่งขันเสรี เป็นโลกไร้พรมแดนประกอบกับเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร ทุกสิ่งทุกอย่างเชื่อมโยงและสัมพันธ์ต่อกันโดยไม่สามารถแยกออกจากกันได้เลย ซึ่งถ้าประเทศใดไม่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น หรือไม่พร้อมที่จะพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันในทุกๆ ด้านแล้ว จะส่งผลต่อความสามารถที่จะยืนหยัดและแข่งขันในโลกใหม่ได้อย่างรู้เท่าทัน สมดุลและยั่งยืน

การที่จะพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าไปได้รวดเร็วและดีมาน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ แต่ในบรรดาปัจจัยที่สำคัญและเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นปัจจัยที่น่าพาประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้านั้นก็คือ ปัจจัยทางด้านทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญถึงกับมีคำกล่าวที่ว่า ถ้าประเทศใดไม่สามารถพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้ก็จะเป็นไปไม่ได้ที่จะพัฒนาอย่างอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม และยังเป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งที่จะเป็นตัวขับเคลื่อน ทำให้ทรัพยากรมนุษย์กลายเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าในการพัฒนานั้นๆ ก็คือ การศึกษา (แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 2540-2544) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า การศึกษาได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตของมนุษย์และสังคมสมัยใหม่อย่างเห็นได้ชัดจนอาจกล่าวได้ว่า นอกเหนือจากปัจจัย 4 ประการซึ่งเป็นพื้นฐานความต้องการของมนุษย์แล้ว การศึกษาได้กลายเป็นปัจจัยสำคัญประการที่ 5 ที่ช่วยให้มนุษย์มีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เหมาะสมกับความต้องการและความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นตลอดเวลา (ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา. 2527 : 1)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงสนพระทัยและทรงให้ความสำคัญแก่การศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากทรงเห็นว่า การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ การฝึกฝนอบรมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เจริญงอกงามทางด้านความรู้ สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม และหากประชาชนของประเทศได้รับการศึกษาที่ดีและถูกต้องและเป็นไปได้อย่างทั่วถึงแล้ว ประชาชนของประเทศนั้นก็จะเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถ มีจิตใจและความประพฤติที่ดีงาม ซึ่งจะทำให้แต่ละคนประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ การงานของตนเองและส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติ มีความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและสงบสุข การศึกษาจึงนับว่าเป็นรากฐานที่สำคัญในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ทุกคน และยังเป็นรากฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศอีกด้วย (ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล. 2545, 43) ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ที่มีความสำคัญทั้งในเชิงคุณภาพ และปริมาณ เพราะการศึกษาเป็นการเสริมสร้างการพัฒนากำลังคนในด้านความคิด ทักษะ

ประสบการณ์ และทัศนคติ สามารถนำความรู้ ความเข้าใจที่ได้รับมาแก้ไขปัญหาดังกล่าวและพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้าเป็นไปในแนวทางที่มุ่งหวัง สังคมใดก็ตามหากคนในสังคมขาดการพัฒนาให้มีคุณภาพแล้ว แม้จะมีทรัพยากรก็ยากที่จะประสบความสำเร็จในการพัฒนาประเทศดังพรรณนาของ ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ที่ว่ากุญแจที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ คือ การศึกษา ถ้าหากว่ามนุษย์เราส่วนใหญ่ไม่มีการศึกษา ความคิดความอ่านและผลิตภาพจะสูงขึ้นได้อย่างไรถ้าหากเราไม่พัฒนาคน ก็พัฒนาประเทศไม่ได้ (วิทยากร เชียงกุล. 2535 : 17 ; อ้างอิงจากการสัมภาษณ์ ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ชัยพฤกษ์ ฉบับนักศึกษา ประชาชน 8 สิงหาคม 2512) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ที่มุ่งเน้นคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพใน 3 มิติ ไม่ว่าจะเป็น มิติคุณภาพทางความคิด-จิตใจ มิติคุณภาพทางสังคม-วัฒนธรรม และมิติคุณภาพทางเศรษฐกิจ-เทคโนโลยี ซึ่งสามารถแบ่งแยกได้เป็นเบญจลักษณะ คือ คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น เน้นจริยนิสัย และมีทักษะอารยประชาธิปไตย

สำหรับประเทศไทย รัฐบาลได้ตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาไม่ว่าจะเป็น การศึกษาในระดับใดก็ตาม เนื่องจากเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนเองแล้วยังเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม ทำให้รัฐบาลเร่งขยายการศึกษาและจัดการศึกษาอย่างกว้างขวางโดยเปิดโอกาสทางการศึกษาในหลายๆ ระดับเพื่อสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับพื้นฐาน 12 ปี ซึ่งเป็นการศึกษาที่มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ไม่น้อยไปกว่าปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต หากประชาชนกลุ่มใดไม่ได้รับการศึกษาในระดับพื้นฐานแล้วเท่ากับว่าชีวิตขาดสิ่งจำเป็น ชีวิตจะตกอยู่ในฐานะขาดความสมบูรณ์ ขาดคุณภาพและจะเกิดปัญหาในการดำรงชีวิต ในที่สุด ฉะนั้นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 จึงได้กำหนดไว้ในมาตรา 43 มีสาระสำคัญที่ว่า ประชาชนไทยมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี รัฐบาลต้องจัดอย่างทั่วถึง มีคุณภาพและไม่เก็บค่าใช้จ่าย ซึ่งระบบการจัดการศึกษาเริ่มตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 1-มัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2540) แต่ในความเป็นจริงแล้วการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นงบประมาณแผ่นดินที่รัฐบาลเก็บจากภาษีของประชาชนอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ เนื่องจากจำนวนนักเรียนที่อยู่ในช่วงการศึกษาระดับนี้มีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นมาก ดังนั้น จึงอาจเกิดปัญหาขึ้นได้โดยเฉพาะปัญหาในเรื่องของค่าใช้จ่ายส่วนตัว เช่น ค่าอาหาร ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล รวมไปถึงค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ฯลฯ ซึ่งทางรัฐบาลไม่สามารถจัดสรรงบประมาณในส่วนนี้ได้ทั้งหมดประกอบกับค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ เหล่านี้ยังเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการศึกษาของผู้เรียนรวมถึงผู้ปกครองที่มีฐานะทางการเงินไม่ค่อยดีและนับวันค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ก็นับวันจะเป็นปัญหาเพิ่มขึ้นอย่างมากเป็นทวีคูณ

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อตัวผู้เรียน ทั้งในแง่ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความเอาใจใส่ต่อการเรียน และการลาหยุดเรียน และอาจก่อให้เกิดความสูญเปล่าทางการศึกษาได้ ทั้งยังก่อให้เกิดผลกระทบทางอ้อมต่อครอบครัว รวมถึงประเทศชาติด้วย ดังนั้นทางผู้วิจัยจึงเลือกที่จะทำการศึกษาวิจัยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพราะเป็นช่วงการศึกษาระหว่างประถมศึกษากับอุดมศึกษาซึ่งเป็นช่วงที่เชื่อมต่อ

ที่เชื่อมต่อการ ศึกษาในระดับพื้นฐานกับระดับสูง ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทั้งวิชาการและวิชาชีพที่เหมาะสมกับวัยตามความต้องการ ความสนใจและความถนัด เพื่อให้แต่ละบุคคลเข้าใจและรู้จักเลือกอาชีพที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม จึงถือว่าการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสำคัญไม่น้อยกว่าระดับอื่นๆ เพราะการจัดการศึกษาระดับนี้จัดเป็นการจัดการศึกษาให้กับเด็กวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่จะออกไปเป็นกำลังสำคัญของชาติ ส่วนหนึ่งจะได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป อีกส่วนเป็นแรงงานที่สำคัญของชาติ (สัญญา รัตนวรารักษ์. 2540) ประกอบกับผู้วิจัยคาดว่าผลการศึกษาในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างมากในการประมาณการค่าใช้จ่ายส่วนตัวตลอดทั้งหลักสูตรได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำแนกตามเพศ ระดับชั้น ภูมิสำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนักเรียน
2. เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวในด้านต่างๆ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัย การศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ มีประโยชน์ดังนี้

1. เพื่อทราบค่าใช้จ่ายส่วนตัว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ
2. เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้ปกครอง ในการเตรียมความพร้อมด้านค่าใช้จ่ายอย่างเหมาะสมและถูกต้องก่อนตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้ารับการศึกษาลดหลักสูตร
3. ผลการวิจัยครั้งนี้ ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานและเป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อกำหนดนโยบายหาทางช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหาด้านค่าใช้จ่าย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการจำนวน 741 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

1.1.1 เพศ

1.1.2 ระดับชั้น

1.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

1.2.1 ภูมิสำเนาเดิม

1.2.2 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง

1.2.3 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

1.2.4 รายได้ต่อเดือนของนักเรียน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 12 ประเภท ดังนี้ ค่าอาหาร ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการส่วนตัว ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปกลับภูมิสำเนา ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าที่พักอาศัย และค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ในการทำวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยในหนึ่งปี การศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ รวมทั้งหมด 12 ประเภท มีรายละเอียดดังนี้

ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล ได้แก่

1.1 ค่าอาหาร หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายเพื่อเป็นค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่มในแต่ละวัน

1.2 ค่าที่พักอาศัย หมายถึง ค่าเช่าบ้านหรือค่าเช่าห้องพัก

1.3 ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการชมภาพยนตร์ ฟังดนตรี ทัศนศึกษานอกสถานที่ เล่นกีฬาหรือสันทนาการอื่นๆ

1.4 ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเครื่องแต่งกายใน ขณะที่กำลังศึกษาอยู่ไม่ว่าจะเป็นชุดนักเรียน ชุดกีฬา

1.5 ค่ารักษาพยาบาล หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวกับการรักษาและบำบัด โรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่

1.6 ค่าบริการส่วนตัว หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการเสริมสร้างบุคลิกภาพ เช่น ค่า ตัดผม ค่าเครื่องสำอาง สบู่ ยาสีฟันและค่าซักอบรีด ฯลฯ

1.7 ค่าใช้จ่ายเพื่อการเดินทางไปกลับภูมิลำเนา หมายถึง ค่าโดยสารรถยนต์ ต่างๆ ในการเดินทางไปกลับระหว่างที่พักในจังหวัดสมุทรปราการกับภูมิลำเนาเดิม

1.8 ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการเรียนพิเศษในสถาบัน กวดวิชาต่างๆ เพื่อเตรียมตัวเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

1.9 ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการต้อนรับเพื่อนฝูง ค่างานการกุศล ค่าของขวัญ ค่าใช้จ่ายอื่นๆที่ไม่ได้จัดอยู่ในค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่กล่าวมา

ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ได้แก่

1.10 ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา หมายถึง ค่าโดยสารรถยนต์ต่างๆ ในการเดินทางไปกลับระหว่างบ้านกับโรงเรียนภายในหนึ่งวัน

1.11 ค่าอุปกรณ์การเรียน หมายถึง ค่าสมุด ดินสอ ปากกา ค่าพิมพ์รายงาน เกี่ยวกับการศึกษาและค่าเครื่องใช้ต่างๆ ค่าตำราเรียนและค่าเอกสารที่ใช้ประกอบการเรียน

1.12 ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม หมายถึง ค่าห้องเรียน คอมพิวเตอร์และค่าอุปกรณ์ปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์

2. นักเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ผู้ที่ศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปี 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ ณ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ

3. อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง หมายถึง ลักษณะงานของผู้ปกครองที่เป็น ผู้ประกอบการนักเรียน ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน จำแนกออกเป็น การรับราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรและอื่นๆ เช่น รับจ้างทั่วไป ช่างมรด เป็นต้น

4. รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ของผู้ปกครองที่ได้รับจากการ ประกอบอาชีพปัจจุบันโดยแบ่งรายได้ออกเป็น

4.1 ต่ำกว่า 5,000 บาท

4.2 5,001-10,000 บาท

4.3 10,001-15,000 บาท

4.4 15,001-20,000 บาท

4.5 20,001-25,000 บาท

4.6 30,000 บาทขึ้นไป

4.7 ไม่มีรายได้

5. รายได้ต่อเดือนของนักเรียน หมายถึง รายได้ของนักเรียนที่ได้รับจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองหรือเป็นรายได้ที่มาจากการประกอบอาชีพ หรืองานพิเศษทำเสริม ในขณะที่เรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ โดยแบ่งรายได้ออกเป็น

5.1 ต่ำกว่า 3,000 บาท

5.2 3,001 - 4,000 บาท

5.3 4,001 - 5,000 บาท

5.4 5,001 - 6,000 บาท

5.5 6,000 บาทขึ้นไป

6. ภูมิลำเนาเดิม หมายถึง สถานที่เกิดหรือสถานที่อยู่อาศัยของนักเรียนก่อนที่จะมาศึกษาที่โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ซึ่งในการศึกษารั้งนี้ได้กำหนดให้อยู่นอกเขตจังหวัดสมุทรปราการ

ข้อจำกัดของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดให้ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน โดยนักเรียนเป็นผู้ใช้จ่ายออกไปเท่านั้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดให้ระยะเวลาในการทำวิจัยอยู่ระหว่างช่วงปีการศึกษา 2546 - ช่วงปีการศึกษาปีการศึกษา 2547 โดยในส่วนของการใช้จ่ายทางการศึกษาทั้งสองช่วงมีอัตราที่เท่ากัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ปัจจัยส่วนบุคคล

- เพศ
- ระดับชั้น

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

- ภูมิสำเนาเดิม
- อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง
- รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง
- รายได้ต่อเดือนของนักเรียน

ตัวแปรตาม

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 12 ประเภท ของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งออกเป็น

ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล

- ค่าอาหาร
- ค่าที่พักอาศัย
- ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการ
พักผ่อนหย่อนใจ

- ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม
- ค่ารักษาพยาบาล
- ค่าบริการส่วนตัว

- ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปกลับ

ภูมิสำเนา

- ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม
- ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

- ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการ
ศึกษา

- ค่าอุปกรณ์การเรียน
- ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียก
เก็บเพิ่ม

สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 : ปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศและระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายส่วนตัว

สมมติฐานที่ 2 : ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามภูมิสำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของบิดา อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายส่วนตัว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ประวัติโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ

2. แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนและค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา

2.2 ความหมายและประเภทของค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศไทย

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ประวัติโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ

โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย สืบเนื่องมาจากโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระมหากรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งขึ้นเป็นครั้งแรก ที่พระตำหนักสวนกุหลาบในพระบรมมหาราชวัง เมื่อจุลศักราช 1244 (พ.ศ. 2425) โดยมีจุดมุ่งหมายจะบำรุงฐานะของนายทหารมหาดเล็กให้กลับสูงศักดิ์ตั้งพระราชดำริ คือรับนักเรียนที่เป็นราชสกุลและบุตรหลานข้าราชการ นักเรียนโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ เดิมมีฐานะเป็นนักเรียนนายร้อยทหารมหาดเล็ก คือแต่งเครื่องแบบทหาร ถืออาวุธอย่างทหารอยู่ประจำที่โรงเรียนและได้รับเงินเดือนเท่าพลทหาร ต่อมานักเรียนสมัครเข้าเรียนเพิ่มมากขึ้น จนทำให้เกิดปัญหาว่าจะจัดให้เป็นโรงเรียนสำหรับทหารมหาดเล็ก หรือเป็นโรงเรียนฝึกหัดราชการทั่วไป พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระวินิจฉัยว่า หากจัดเป็นโรงเรียนฝึกหัดราชการจะเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองมากกว่า แต่นั้นมาจึงได้แก้ไขวิธีการเรียนเปลี่ยนฐานะนักเรียน จากทหารมาเป็นนักเรียนวิชาสำหรับราชการพลเรือน โดยมีจุดมุ่งหมาย ให้จบออกมารับราชการ ส่วนผู้ที่ได้รับราชการ ก็ได้ให้มีความรู้ความสามารถไปประกอบอาชีพสุจริต สร้างชื่อเสียงแก่วงศ์ตระกูลต่อไป ครั้นต่อมาเมื่อนักเรียนมากขึ้น สภาพของโรงเรียนจึงเปลี่ยนแปลงไปตามลำดับ ดังนี้ คือ ใน พ.ศ. 2436 ย้ายออกไปตั้งนอกพระราชวังแยกเป็น 2 แห่ง

1. ตั้งที่วัดมหาธาตุ เรียกว่า "โรงเรียนสวนกุหลาบไทยวัดมหาธาตุ"
2. ตั้งที่วังหน้า เรียกว่า "โรงเรียนสวนกุหลาบวังหน้า" ครั้นต่อมาย้ายไปตั้งที่สวนสุนันทาลัย ปากคลองตลาด เรียกว่า "โรงเรียนสวนกุหลาบอังกฤษเทพศิรินทร์" รอกการสร้างโรงเรียนใหม่ที่วัดราชบูรณะ (วัดเลียบ) พ.ศ. 2453 ย้ายมารวมกับโรงเรียนวัดราชบูรณะ (วัดเลียบ) เรียกว่า "โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย"

เมื่อสร้างตึกเรียน (อาคารหลังยาว) เสร็จใหม่ๆ ใน พ.ศ. 2453 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จมาทอดพระเนตรต่างๆ ที่ทรงประจักษ์อยู่ เมื่อได้เปิดตึกเรียนแล้ว ผู้มาทำพิธีเปิดโรงเรียนคือ มหาอำมาตย์เอกเจ้าพระยาพระเสด็จสุเรนทราธิบดี โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยได้ใช้ตึกนี้เป็นที่เล่าเรียน และพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเป็นองค์อุปถัมภ์ตลอดมาจนเสด็จสวรรคต นับว่าพระองค์เป็นผู้ก่อกำเนิดโรงเรียนนี้โดยแท้

เมื่อ พ.ศ. 2523 อาจารย์สำเร็จ นิลประดิษฐ์ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยมีดำริว่า ทำอย่างไรจึงจะจัดตั้งโรงเรียนสวนกุหลาบได้ทั้ง 4 มุมของกรุงเทพฯ จึงได้ปรึกษากับนายวัฒนา อัครเวม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการในขณะนั้น นายวัฒนา อัครเวม เห็นชอบโดยจะมอบที่ดินส่วนตัวให้บริเวณอำเภอบางบ่อตรงข้ามกับโรงเรียนบางบ่อวิทยาคม แต่เมื่อมาพิจารณาดูแล้วไม่เหมาะสม เนื่องจากอยู่ใกล้กับโรงเรียนระดับมัธยมเหมือนกัน ซึ่งในวาระโอกาสฉลองกรุงเทพฯ ครบ 200 ปี อาจารย์สุพรรณ จันทรสม อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ได้ปรึกษากับเรืออากาศตรีศักดิ์ โตพิบูล ซึ่งเป็นศิษย์เก่าสวนกุหลาบฯ เพื่อหาที่ดินให้เหมาะสมในเขตบางพลี อำเภอบางบ่อ เพื่อสร้างโรงเรียนสวนกุหลาบฯ แห่งใหม่ทางด้านทิศตะวันตก ประกอบกับในเวลาต่อมาเรืออากาศตรีศักดิ์ โตพิบูล ได้ขอใช้ที่ดินของเจ้าอาวาสวัดสุคันธवास อำเภอบางบ่อ จำนวน 50 ไร่ ตกลงกันได้ในปีเบื้องต้น ต่อมาเกิดเหตุขัดข้องบางประการจึงงดโครงการไป เรืออากาศตรีศักดิ์ โตพิบูล ซึ่งมีภูมิลำเนาเดิม ต.บางปลา อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ได้ติดต่อกับคุณศรีภูมิ สุขเนตร ปลัดกระทรวงคมนาคมสมัยนั้น ซึ่งคุณศรีภูมิ สุขเนตร เป็นนักเรียนอพยพมาจากโรงเรียนบางพลีราชบำรุง สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นเพื่อนกับเรืออากาศตรีศักดิ์ โตพิบูล ได้ขอใช้พื้นที่ของวิทยุการบินบางปลาจำนวน 40 ไร่ เพื่อสร้างโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ พร้อมทั้งเตรียมทำถนนจากสถานีวิทยุการบินบางปลา ไปบรรจบถนนเทพารักษ์ด้วยการติดต่อพร้อมดำเนินการสร้าง แต่แล้วก็ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ประกอบกับในช่วงปีการศึกษา 2533 อาจารย์สุทธิ เฟิงปาน ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยในขณะนั้นได้ประสานงานกับจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีร้อยตรีประเวศ ต่อตระกูล ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการเป็นผู้ติดต่อกับนายวัฒนา อัครเวม อีกครั้ง นายวัฒนา อัครเวม จะมอบที่ดินส่วนตัวให้บริเวณเดิมจังหวัดสมุทรปราการได้มอบให้นายวีระ รอดเรือง ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการสมัยนั้น เป็นหัวหน้าคณะในการตรวจสอบพื้นที่ร่วมกับนายอุดม สุขสุวรรณ ศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ พบว่าที่ดินดังกล่าวเป็นที่ลุ่มต้องใช้งบประมาณจำนวนมากในการถมดินสร้างโรงเรียน นายวัฒนา

อัครเหม จึงเสนอให้ใช้ที่ดินของราชพัสดุซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของกองบัญชาการทหารสูงสุด และกรมการพาณิชย์ กระทรวงคมนาคม จังหวัดสมุทรปราการ จึงได้ทำเรื่องขอใช้ที่ดินดังกล่าว ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างดีจากพลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุด โดยมอบที่ดินให้จำนวน 8 ไร่ พร้อมทั้งอาคาร กรมการพาณิชย์ ให้ที่ดินจำนวน 32 ไร่ จังหวัดสมุทรปราการจึงได้แจ้งกรมสามัญศึกษา เพื่อประกาศจัดตั้งโรงเรียน ปีการศึกษา 2539 ซึ่งต่อมากรมสามัญศึกษาได้สั่งการให้สามัญศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ รับสมัครนักเรียนในปีการศึกษา 2533 จำนวน 5 ห้องเรียน โดยฝากเรียนไว้ที่โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ 2 ห้อง และโรงเรียนสมุทรปราการ 3 ห้องเรียน รวมนักเรียนชาย-หญิง จำนวน 250 คน เมื่อประกาศจัดตั้งโรงเรียนแล้ว จึงได้นำนักเรียนที่ฝากไว้มาเรียนที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ หลังจากนั้นเกิดปัญหาขัดข้องบางประการ ในเรื่องที่ดินที่กรมการพาณิชย์ดูแลอยู่จึงเหลือที่ดินเพียง 8 ไร่ ของกองบัญชาการทหารสูงสุดเท่านั้น กรมสามัญศึกษา จึงเห็นว่าที่ดินจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อการรับความเจริญเติบโตของโรงเรียนในอนาคต จึงขอให้ระงับการจัดตั้งโรงเรียนไว้ก่อน และหาทางติดต่อขอที่ดินให้เพียงพอ เรื่องการจัดตั้งโรงเรียนจึงชะงักไปอีกทางอาจารย์สุทธิ เพ็งปาน ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ประสานงานกับสมาคมศิษย์เก่าสวนกุหลาบวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งมีพลเอกสุนทร คงสมพงษ์ เป็นนายกสมาคมฯ ได้รับการสนับสนุนจากสมาคมฯ เป็นอย่างดี โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย จึงดำเนินการร่วมกับจังหวัดสมุทรปราการทำหนังสือถึงพลเอกสุนทร คงสมพงษ์ ประธานรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (รสช.) และผู้บัญชาการทหารสูงสุด โดยขอที่ดินจากกองบัญชาการทหารสูงสุดเพิ่มขึ้นอีก 26 ไร่ รวมเป็น 34 ไร่ ซึ่งอาจารย์สุทธิ เพ็งปาน ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยและผู้ช่วยผู้อำนวยการทั้ง 4 ฝ่าย ได้เข้าพบนายบรรจง พงศ์ศาสตร์ รองอธิบดีกรมสามัญศึกษา เพื่อปรึกษาหารือเรื่องประกาศจัดตั้งโรงเรียนอีกครั้งหนึ่งท่านรองอธิบดีจึงได้สั่งการให้โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยจัดคณะครูอาจารย์ 1 ชุด มี อาจารย์สุโข วุฒิโชติ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครองโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เป็นหัวหน้าคณะครู - อาจารย์ จากสวนกุหลาบวิทยาลัย มาจัดเตรียมเอกสาร ใบสมัคร และรับสมัคร คืออาจารย์ไพโรจน์ ประมวลรัตน์, อาจารย์วารุณี พินทุสมิต, อาจารย์ธวัช หมื่นศรีชัย, อาจารย์ปรีทัศน์ ศรีรัตนาลัย, อาจารย์ธีรวุฒิ ตั้งดวงดี, อาจารย์ศราวัลย์ เสือมาพะเนา, อาจารย์ชัยอนันต์ แก่นดี, อาจารย์พูลสุข ลุ่นเชีย, อาจารย์วไลรัตน์ พุกนันทน์ และ อาจารย์อุไรรัตน์ ศรีสวย เป็นคณะที่มาดำเนินการรับสมัครนักเรียนในปีการศึกษา 2534 โดยใช้สถานที่โรงเรียนศรีวิทยา เป็นที่รับสมัครได้ 3 วัน ต้องย้ายที่รับสมัครเป็นศาลาประชาคมจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อให้ทันเปิดเรียนในวันที่ 27 มีนาคม 2534 กรมสามัญศึกษาได้มอบหมายให้ ดร.สุวัฒน์ เงินจำ ผู้อำนวยการกองแผนงานเป็นตัวแทนนำคณะจากสำนักงานประมาณ เจ้าหน้าที่ของกรมแผนกอื่นๆ มาสำรวจพื้นที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ เพื่อจัดเตรียมการในเรื่องงบประมาณ ประกอบกับทางกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศจัดตั้งโรงเรียนรัฐบาลเพิ่มอีก 1 โรงเรียนที่ ต.บางปลา อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ โดยใช้ชื่อว่า "โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ"

ต่อมา ดร.โกวิทย์ วรวิพัฒน์ อธิบดีกรมสามัญศึกษา มาสำรวจสถานที่ตั้งโรงเรียนร่วมกับ นายวีระ รอดเรือง รองผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ นายสมพร อัสวเหม อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งท่านอธิบดีพอใจอาคารที่มีอยู่แล้วเป็นอย่างดี ต่อมาประมาณเดือนมิถุนายน อาจารย์สุโข วุฒิโชติ ได้ติดต่อกับหัวหน้าราชพัสดุ จังหวัดสมุทรปราการ (คุณธรรมบุญอินทรโยธา) ปรีक्षाหาที่ดินราชพัสดุเพื่อให้ช่วยหาที่ดินแปลงใหม่ และทราบว่ามีที่ดินราชพัสดุกิโลเมตรที่ 43 - 44 ถนนสุขุมวิท จำนวน 75 ไร่ ให้กรมราชทัณฑ์เพื่อสร้างเรือนจำจังหวัดสมุทรปราการแต่มีปัญหาบางประการ จึงยังมิได้ดำเนินการ โรงเรียนและชมรมผู้ปกครองและครูฯ จึงทำหนังสือถึงรัฐมนตรีช่วยฯ กระทรวงมหาดไทยในขณะนั้น นายวัฒนา อัสวเหม ได้ช่วยติดต่อกับกรมราชทัณฑ์ เพื่อขอที่ดินส่วนหนึ่งให้โรงเรียนสวนกุหลาบฯ และท่านได้ให้ความกรุณาเป็นอย่างดียิ่ง ช่วยติดต่อกับกรมราชทัณฑ์ และแจ้งจังหวัดมาแล้วว่า กรมราชทัณฑ์ไม่ต้องการใช้ที่ดินแปลงดังกล่าวแล้ว โรงเรียนได้ทำหนังสือแจ้งอธิบดีกรมสามัญศึกษาได้ทราบ เพื่อให้กรมฯ สั่งการเมื่อจังหวัดอนุมัติที่ดินส่วนหนึ่งให้โรงเรียนเพื่อพิจารณาใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมต่อไป ประกอบกับในช่วงนั้นท่านรองฯ บรรจง พงศ์ศาสตร์ ได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่กองออกแบบ กองการมัธยม และกองแผนงาน กรมสามัญศึกษา มารังวัดที่ดินซึ่งกรมธนารักษ์ ได้อนุญาตให้ใช้ที่ดิน ซึ่งอยู่ในความครอบครองของกองบัญชาการทหารสูงสุดมอบให้ ปรากฏว่าวัดได้เพียง 7 ไร่เศษเท่านั้น เจ้าหน้าที่กองออกแบบ เสนอให้ปรับซ่อมอาคาร U.S.ARMY เป็นที่เรียนชั่วคราวจำนวน 26 ห้อง งบประมาณ 5 ล้าน 9 แสนบาท ถ้าได้งบประมาณก็จะลงตัว อาคารเรียนและอาคารประกอบรอบๆ อาคารหลังเก่า ในเบื้องต้นกรมฯ ใช้งบประมาณ 990,000 บาท เพื่อซ่อมอาคารก่อน ต่อมาได้ข่าวได้ข่าวจากกรมสามัญศึกษาว่าสำนักงบประมาณ ไม่จัดงบประมาณปีการศึกษา 2535 ให้กับโรงเรียนฯ เนื่องจากเห็นว่ามียี่สิบที่ดินน้อยเกินไป กรมสามัญฯ มีความห่วงใยเป็นอย่างยิ่ง พยายามจะให้การสนับสนุน ถึงแม้จะมีปัญหาเรื่องที่ดินเพียงใดก็ตาม ทางด้านอาจารย์เกษม บุญเกิด อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดสว่างโคก ต.คลองด่าน อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ ทราบความเดือดร้อนเรื่องโรงเรียนไม่มีที่เรียน จึงแจ้งความประสงค์ที่จะมอบที่ดินส่วนที่ติดกับถนนสุขุมวิท ให้จำนวน 30 ไร่ รวมทั้งที่ดินของกรมชลประทานอีกประมาณ 20 ไร่ รวมทั้งสิ้น 50 ไร่ โดยได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากท่านนั้นสมนึก มีประเสริฐ ท่านนั้นตำบลบางปู เป็นผู้อำนวยความสะดวก ประสานติดต่อกับราษฎรส่วนหนึ่งที่ปลูกอาคารบ้านเรือนอยู่บริเวณที่ดินดังกล่าว เพื่อขอที่ดินตั้งโรงเรียนฯ ซึ่งราษฎรเหล่านั้นก็ให้ความร่วมมืออย่างดี ทางท่านรองอธิบดีกรมสามัญศึกษาขณะนั้น (นายกวาง รอบคอบ) ได้มาสำรวจที่ดินแปลงดังกล่าวพร้อมเจ้าหน้าที่กองการมัธยม กองแผนงาน กองคลัง ได้ร่วมกับรองผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ (นายสุชาติ สหสโชติ) พ่อค้าคหบดีชาวสมุทรปราการ เช่น คุณสุวัฒน์ เดชประเสริฐ, คุณอะเลียว แซ่แต้, คุณจำลอง กาญจนภา, นายอำเภอบุช รัตมิตต์, คุณสิน วรรณวิน, คุณชาญชัย ชัยเชิดเกียรติ, คุณสมบุญ อัสวเหม, คุณกี วาริตี, อาจารย์เกษม บุญเกิด ฯลฯ ได้นัดประชุมที่บ้านท่านนั้นสมนึก มีประเสริฐ โดยท่านรองฯ กวาง รอบคอบ เป็นประธาน อาจารย์เกษม บุญเกิด กล่าวมอบที่ดินบริเวณหลังที่ดินกรมชลประทาน บริเวณถนนสุขุมวิทหลักกิโลเมตรที่ 48,230 ให้สร้างโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ

ต่อมานายอำเภอบุข รัตมิตติ (ศิษย์เก่าสวนกุหลาบ) ได้รุดนามอบเงินจำนวน 1.5 ล้านบาท เพื่อสร้างเป็นหอประชุม (โภชนาคาร) พร้อมโต๊ะอาหาร พ่อค้าคหบดีร่วมกันบริจาคเป็นทุนสร้างอาคารเรียนชั่วคราว กรมสามัญศึกษาจะสร้างศูนย์กีฬาของกรมฯ ที่โรงเรียน เพื่อเป็นที่เก็บตัวนักกีฬาของกรมฯ โดยให้โรงเรียนเป็นผู้ดูแลต่อไป ประกอบกับทางด้านนายอำเภอเมืองสมุทรปราการ (นายประสาธ พงษ์ศิริวาทย์) ตัวแทนผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ เป็นประธานประชุมร่วมกับคุณสมบุรณ์ อัครเทม ประธานชมรมผู้ปกครองและครูโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ กับคณะเพื่อดำเนินการก่อสร้างอาคารชั่วคราว โดยมีคุณสิน วรรณวิน เป็นประธานให้ทุน และอาจารย์เกษม บุญเกิด เป็นผู้ควบคุมการก่อสร้างและดูแลบัญชีค่าใช้จ่าย ซึ่งต่อมานายไพฑูรย์ สุนทรวิภาต ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ได้เป็นประธานประกอบพิธียกเสาเอก และเปิดป้ายอาคารเรียนชั่วคราว ในวันนั้นมีพ่อค้า ประชาชน ผู้ปกครอง นักเรียนร่วมเป็นสักขีพยาน โดยเฉพาะอาจารย์อนงค์ อิศรภักดี (เจ้าของที่ดินที่ขายให้ อ.เกษม บุญเกิด) ได้กล่าวความรู้สึกปลาบยินดี ที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ได้มาตั้งที่ตำบลบางปู ซึ่งเมื่อ 30 ปีที่แล้วเป็นที่ตั้งของโรงเรียนสุกิจวิทยาลัยซึ่งท่านเป็นเจ้าของ ต่อมาในปีการศึกษา 2535 อพยพย้ายจากโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 71 (ก่อสร้างคลองด่าน) มาเรียนที่อาคารชั่วคราว และกรมสามัญฯ ได้เลือกโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ เป็นโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ในวาระเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ และได้รับพระราชทานชื่อจากสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถว่า "โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ" ในช่วงเวลาต่อมาจำนวนนักเรียนเพิ่มมากขึ้น ห้องเรียน อาคารเรียนไม่พอ ต้องเช่าที่ดินมาตั้งแทนห้องเรียน 20 ห้อง เป็นเวลา 6 เดือน สมาคมผู้ปกครองจัดสร้างอาคาร Knock Down ให้ 6 หลัง 12 ห้อง โรงเรียนได้เปิดรับนักเรียน ม.1 จำนวน 12 ห้องเรียน ซึ่งเป็นปีแรกที่เต็มรูปแบบ และในปีนี้คุณนิรมล พันธุ์โลหะ ได้รับบริจาคเงินสร้างเสาธงชาติ และธงโรงเรียน คุณชวนดา และคุณพิจิต เทียยุระ ได้รับบริจาคเงินสร้างสนามบาสเก็ตบอลพร้อมโครงเหล็ก หลังคากันแดด และสนามวอลเลย์บอลเพียยุระ พร้อมพื้นคอนกรีตรอบๆ เสาธงชาติ รวมทั้งยังได้งบประมาณสร้างอาคาร Knock Down 6 หลัง 12 ห้อง โรงเรียนได้เปิดเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ม.4 เป็นปีแรก จำนวน 3 ห้องเรียน และคุณพิเชษฐ์ รอดศรี ได้สร้างอาคารเรียนชั่วคราว 7 ห้องเรียน และห้องน่านักเรียนอีก 4 ห้อง เพื่อให้ให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในปีต่อไปใช้ ประกอบกับทางโรงเรียนได้ทำการเปิดเรียน ม.5 จำนวน 3 ห้องเรียน ได้อาศัยอาคารที่คุณพิเชษฐ์ รอดศรี ได้สร้างไว้เมื่อปี 2537 ชั้น ม.5 ลงมาเรียนอาคารชั่วคราว การก่อสร้างถาวรยังคงดำเนินการอย่างต่อเนื่องแต่ยังไม่แล้วเสร็จ ต่อมาในปีการศึกษา 2539 เป็นปีแรกที่มีการเรียนการสอนเต็มรูปแบบ คือมีนักเรียนตั้งแต่ ม.1 ถึง ม.6 และได้ย้ายขึ้นมาใช้อาคารถาวร คือ อาคารเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ในวโรกาสเจริญพระชนมายุครบ 5 รอบ เป็นอาคารถาวร 5 ชั้น รวม 72 ห้องเรียน พร้อมลิฟท์ โรงฝึกงาน 2 ห้อง แพลตซักราชการ 1 หลัง 8 ยูนิต แพลตลูกจ้างประจำ 1 หลัง 10 ยูนิต และหอประชุม 1 หลัง รวมเป็นเงิน 95.5 ล้านบาท ได้รับความอนุเคราะห์จาก

สมาคมผู้ปกครองและครูฯ จัดสร้างถังพักน้ำ ระบบน้ำดื่มน้ำใช้ ระบบเสียงสัญญาณโทรศัพท์ คุณสุจินต์ จินดาคักดิ์ชัย บริจาคสร้างเสาธงชาติ และธงโรงเรียน เป็นเงิน 1.5 ล้านบาท บริษัทสุราทิพย์ บริจาคสร้างถนนรอบอาคารเรียน เป็นเงิน 1 ล้านบาท และคุณสิน วรรณาสิน ประธานดำเนินการหาทุนสร้างวิหารหลวงพ่อสวนกุหลาบและพระประจำโรงเรียน เป็นเงิน 3 ล้านบาท และได้มีการปรับปรุงบริเวณด้านหน้าโรงเรียน ทำสวน ปลูกไม้ยืนต้น ไม้ประดับ ด้วยเงินที่ทอดผ้าป่าได้ 3 ล้านบาทกว่าบาท ได้รับความอนุเคราะห์จากคุณสมพงษ์ นรินทร์สุขสันติ บริจาคดินและจัดรถขนดินจากชลประทานมาถมจนเต็มด้านหน้าโรงเรียน คุณพิเชษฐ์ รอดศรี จัดเครื่องจักร เครื่องยนต์หนักมาขุดลอกด้านหน้าโรงเรียนและส่งคนงานมาทำถนนด้านหน้าจนเสร็จแล้ว คุณสุจินต์ จินดาคักดิ์ชัย สร้างสถานเชิญธงใหญ่โตสง่างาม ราคา 2 ล้านบาท บริษัท สุราทิพย์ จำกัดมอบเงิน 1 ล้านบาท สร้างถนนด้านหน้าโรงเรียน คุณสิน วรรณาสิน ประธานดำเนินการหล่อพระประจำโรงเรียน (หลวงพ่อสวนกุหลาบ) และวิหาร เงินจากการทอดผ้าป่า และเงินบริจาค 2.2 ล้านบาท จัดทำป้ายชื่อโรงเรียน โดยเงินบริจาคมูลค่า 1240,000 บาท รวมทั้งได้มีการจัดทำสวนหย่อม "สระวังกุหลาบ" โดยคุณสมพงษ์ นรินทร์สุขสันติ ให้ดินถมคุณพิเชษฐ์ รอดศรี ปรับบริเวณสร้างรางระบายน้ำ คุณศุภวัฒน์ – คุณวราภรณ์ เมธาวิ สร้างฝาบ่อระบายน้ำ ผู้ใหญ่ฉลุย บริจาคค่าใช้จ่ายต้นไม้ตกแต่งสวน คุณวู้ดอ่อน และคุณวิทยา ชิงถ้วยทอง บริจาคสร้าง "ซุ้มชิงถ้วยทอง" 2 ซุ้ม มูลค่า 5 หมื่นบาท สร้างสะพานเชื่อมเกาะกลางสระวังกุหลาบหน้าโรงเรียน โดยคุณสนิท เต่าทอง มูลค่า 1 แสนบาท และน้ำพุ โดยคุณชนะ พ่วงพูล มูลค่า 5 หมื่นบาท สร้างสะพานไม้เข้าโรงเรียนบริเวณเชิงสะพานลอย บริจาคโดย คุณนุกูล สิงห์รัตน์ มูลค่า 1 แสนบาท ประกอบกับในช่วงเวลาต่อมาทางด้าน ผอ.สุโข วุฒิโชติ และคุณสิน วรรณาสิน ประธานสร้างพระพุทธรูปประจำโรงเรียน ปี 2540 หน้าตักกว้าง 47 นิ้ว ทั้งหมด 3 องค์ อีก 2 องค์ นำไปประดิษฐาน ณ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รังสิต และโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี ประกอบกับทางหน่วยงานราชการและเอกชน รวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ดำเนินการเพื่อการพัฒนาโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- สุขาภิบาลบางปู สร้างสะพานลอยข้ามถนนสุขุมวิท งบประมาณ 2,000,000 บาท
- จัดปรับปรุงห้องสมุด ให้สมกับเป็นห้องสมุดเฉลิมพระเกียรติ ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายทั้งหมดโดย คุณสมพงษ์ นรินทร์สุขสันติ
- จัดสร้างห้องวิทยาศาสตร์ โดยคุณปัญญา เลียบประเสริฐ
- จัดสร้างอาคารแห่งเกียรติคุณ (หอจาริกานุสรณ์) โดย อ.เกษม บุญเกิด
- จัดสร้างสนามฟุตบอล โดย คุณสุวัฒน์ วัฒนโกวิท , คุณเสียมทอง หวังเจริญทรัพย์ และคณะ มอบที่ดินให้ประมาณ 10 – 15 ไร่
- จัดสร้างที่จอดรถครุจำนวน 400,000 บาท
- แปรอักษรงานวันเด็กแห่งชาติ ณ สนามศุภชลาศัย
- จัดแข่งขันกุหลาบสมุทรแรลลี่ ครั้งที่ 1 บางปู – พัทยา

- จัดซื้อคอมพิวเตอร์ 10 เครื่อง ใช้กับระบบ Internet จัดระบบ Lan 500,000 บาท
- จัดตั้งวงมโหรี พร้อมห้องฝึกซ้อม 200,000 บาท
- สมาคมผู้ปกครองและครูฯ ซื้อรถ Bus 60 ที่นั่ง 1 คัน
- กำนันณรงค์ ยอดศิริจินดา และคุณสุดใจ จริยาอากร มอบทุนสร้างเรือนปกครอง 1 หลัง
- คุณมาโนช วงษ์เจริญสิน สร้างหอเกียรติยศ (ห้องจาริกานุสรณ์)
- ผอ.ผจง อุบลเลิศ ย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการคนที่ 2 เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2542
- จัดแข่งขันกุหลาบสมุทรแรลลี่ ครั้งที่ 2 บางปู – จันทบุรี
- ขยายห้องคอมพิวเตอร์ เป็น 4 ห้องเรียน และจัดซื้อห้องคอมพิวเตอร์ จำนวน 90 เครื่อง
- ปรับปรุงระบบสัญญาณดาวเทียมไกลกังวล
- ติดตั้งโทรทัศน์ที่โรงอาหาร
- ปรับปรุงสนามบริเวณอาคารเก่าเพื่อทำเป็นสนามฟุตบอลโดยได้รับความอนุเคราะห์จากบริษัท V.S.K ถมดินและปรับพื้นที่
- เป็นโรงเรียนนำร่อง 1 ใน 5 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาตามโครงการทำแผนยุทธศาสตร์ พัฒนาคุณภาพการศึกษาร่วมมือกับประเทศออสเตรเลีย
- ทอดผ้าป่าการศึกษา 14 กุมภาพันธ์ 2544 จำนวนเงิน 1,490,560.25 บาท
- ปรับปรุงสนามฟุตบอล โดยคุณสมพงษ์ นรินทร์สุขสันติ นำดินทรายมาถมบริเวณสนามฟุตบอลและที่จอดรถ มูลค่า 3 แสน 8 หมื่นบาท
- จัดสร้างอาคารบ้านพักนักกีฬา จำนวน 15 ห้อง
- ทอดผ้าป่าการศึกษา เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2545 จำนวนเงิน 1,368,316.50 บาท

สมาคมผู้ประกอบการและครู		ผู้อำนวยการโรงเรียน		คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียน	
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายธุรการ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริการ		
รองผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	รองผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายธุรการ	รองผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง	รองผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริการ		
คณะกรรมการฝ่ายวิชาการ	คณะกรรมการฝ่ายธุรการ	คณะกรรมการฝ่ายปกครอง	คณะกรรมการฝ่ายบริการ		
- งานสำนักงานวิชาการ - งานหมวดวิชา - งานวัดผลการเรียน - งานทะเบียนนักเรียน - งานนิเทศภายใน - งานเอกสารการพิมพ์ - งานแนะแนว - งานห้องสมุด - งานโสตทัศนศึกษา - งานนักศึกษาวิชาทหาร - งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย	- งานสำนักงานธุรการ - งานการเงิน – บัญชี - งานพัสดุ – ครุภัณฑ์ - งานบุคลากร - งานสวัสดิการ/สมาคม - งานสารบรรณ - งานยานพาหนะโรงเรียน - งานสารสนเทศ - งานนโยบายและแผน - งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย	- งานสำนักงานปกครอง - งานปกครองนักเรียน - งานเสริมสร้างวินัย จริยธรรม คุณธรรม - งานเสริมสร้างประชาธิปไตย - งานรักษาความปลอดภัยและสวัสดิสภาพนักเรียน - งานข้อมูลนักเรียนและสารสนเทศ - งานป้องกันสารเสพติดและเอดส์ - งานสารวัตรนักเรียนและจราจร - งานประชาสัมพันธ์และวิทยุสื่อสาร - งานกรรป – สังกัดเรียน - งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย	- งานสำนักงานบริการ - งานพยาบาลและประกันอุบัติเหตุ - งานโภชนาการ - งานโครงการและกิจกรรมพิเศษ - งานอาคารสถานที่ - งานชุมนุมสัมพันธ์ - งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย		

ภาพประกอบที่ 1 แผนภูมิแสดงการบริหารงานของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศสวนกุหลาบวิทยาลัยสมุทรปราการ

2. แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนและค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา

การศึกษาเป็นที่ยอมรับกันดีว่ามีความสำคัญยิ่ง ในการสร้างเสริมศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ เนื่องจากการพัฒนาประเทศในหลายๆ ด้านจำเป็นต้องใช้คนที่มีคุณภาพในการขับเคลื่อนประเทศ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง แม้กระทั่งในการพัฒนาวิทยาการและเทคโนโลยี ยังรวมการคิดค้นความรู้ใหม่ๆ เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่อภิชัย พันธุเสน ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษา คือ ความพยายามที่จะพัฒนาคุณภาพของมนุษย์จากศักยภาพที่มีอยู่เดิมให้มีศักยภาพสูงขึ้น (อภิชัย พันธุเสน. 2519 : 1) และในการเสริมสร้างศักยภาพของมนุษย์ให้สูงขึ้นนั้นย่อมหมายถึงการลงทุนหรือการนำทรัพยากรมาใช้เป็นจำนวนมากมาย ดังนั้นจึงถือได้ว่าการศึกษาก็คือการลงทุนอย่างหนึ่ง ซึ่งผลของการลงทุนจะเป็นความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของชาติ เพราะชาติจะพัฒนาสิ่งเหล่านี้ได้จะต้องพัฒนาคนเป็นอันดับแรก (บรรจง ชูสกุลชาติ. 2517 : 20) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า การศึกษาเป็นกระบวนการในการพัฒนาศักยภาพของบุคคลให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีทั้งคุณค่าและคุณประโยชน์ในฐานะความเป็นมนุษย์ โดยเป็นพลเมืองที่ดีมีวินัย มีคุณธรรมและใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีคุณประโยชน์แก่สังคมในฐานะเป็นผู้ผลิต ผู้สร้างสรรค์ มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการทำงาน สร้างสังคมให้เจริญก้าวหน้า (วิจิตร จันทรากุล. 2540 : 4)

กระบวนการทางการศึกษา เป็นกระบวนการผลิต (Production Process) ชนิดหนึ่งที่ช่วยเปลี่ยนแปลงมนุษย์ให้มีคุณภาพดีขึ้น สิ่งที่ผลิตมิใช่สินค้าและมีใช้เครื่องจักรเครื่องกล หากทว่าเป็นสิ่งที่นักเศรษฐศาสตร์ในปัจจุบัน เรียกว่า ทุนมนุษย์ (Human Capital) การที่นักเศรษฐศาสตร์สมัยใหม่ถือว่าการศึกษาคือทุนมนุษย์นั้น เพราะเหตุว่าการศึกษาคือปัจจัยสำคัญยิ่งปัจจัยหนึ่งที่มีผลก่อให้เกิดการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ การลงทุนด้านการศึกษาจึงเป็นการลงทุนสร้างสมทุนมนุษย์ ซึ่งมีผลอย่างสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจ (ธารรงค์ อุดมไพจิตรกุล. 2543 : 76-77) ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า การศึกษาคือสาเหตุของการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตของทุนมนุษย์ บทบาทของการศึกษานั้นจะอยู่ในรูปทักษะที่แฝงในตัวของผู้ที่ถือว่าเป็น "ทุนมนุษย์" (Schultz. 1971 : 17) หรืออีกนัยหนึ่งถือได้ว่าการบำรุงรักษา และปรับปรุงทักษะ ความรู้และประสบการณ์ของมนุษย์นั้นอาจถือได้ว่าเป็นการลงทุนในมนุษย์ การที่นักเศรษฐศาสตร์สมัยใหม่มองการศึกษาเป็นทุนมนุษย์ (Human Capital) นั้นก็เพราะเหตุที่ว่าการศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการผลิตที่มีประสิทธิภาพ การลงทุนทางด้านการศึกษาคือการสร้างสมทุนมนุษย์ ซึ่งมีผลสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการพัฒนาประเทศ

ธารรงค์ บัวศรี กล่าวว่า การศึกษาเป็นสิ่งที่มุ่งสร้างความเจริญให้แก่บุคคล เป็นพลเมืองดี มีศีลธรรม สามารถประกอบสัมมาอาชีพได้ ซึ่งผลตอบแทนจากการลงทุนทางการศึกษา (Returns of Education) ก่อให้เกิด

1. กำลังคน (Manpower) หมายถึง การศึกษาช่วยสร้างคนในด้านต่างๆ ให้ได้ตามความต้องการของประเทศชาติทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ

2. ทักษะและความรู้ (Skill and knowledge) หมายถึง เครื่องมือที่ช่วยให้บุคคลสามารถทำหน้าที่ทางเศรษฐกิจได้ดีขึ้น

3. วัฒนธรรม (Culture) หมายถึง การสร้างวัฒนธรรมที่มีคุณภาพสูงให้แก่สังคม เป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมให้ดีขึ้นและลดสิ่งบั่นทอนความเจริญของสังคมให้น้อยลง

4. ความเจริญทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) หมายถึง การเพิ่มผลผลิตของประเทศชาติโดยส่วนรวมหรือประสิทธิภาพการผลิต (ธำรง บัวศรี. 2509 : 9-30)

จากแนวคิดดังที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งของรัฐในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพของประชากรเมื่อรัฐบาลต้องการให้คนในสังคมเป็นเช่นใดก็จัดการศึกษาในรูปแบบนั้น (รุ่ง แก้วแดง. 2541 : 11) ซึ่งสอดคล้องกับประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนา รัฐบาลมีหน้าที่ที่จะต้องมองการศึกษาเป็นเสมือนสิ่งที่ต้องลงทุนเพื่อพัฒนาประเทศอย่างยิ่ง (บุญชนะ อัดถากร. 2511 : 3-8) ประกอบกับในทุกประเทศต่างก็ทุ่มเทพัฒนาการศึกษาเพื่อเสริมสร้างภูมิปัญญา ด้วยความเชื่อร่วมกันว่า ประเทศที่เจริญด้วยกำลังปัญญาเท่านั้นจึงจะมีความสามารถแข่งขันให้ผงาดได้ในเวทีโลก

อัมพร วิจิตรพันธ์ ได้กล่าวเสนอแนะว่า การลงทุนทางการศึกษา หมายถึง การลงทุนที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือรัฐบาลนำเงินมาใช้จ่าย เพื่อให้เกิดหรือช่วยให้เกิดผลผลิตและบริการโดยผู้ลงทุนจะได้รับผลตอบแทน ซึ่งการจัดการศึกษาก็เข้าถึงเกณฑ์ของการลงทุน ทำให้พิจารณาได้ว่าการศึกษาเป็นการลงทุนอย่างหนึ่ง ด้วยเหตุผลดังนี้คือ

1. การศึกษานั้น ผู้ลงทุนมีทั้งรัฐและเอกชน โดยมีการนำเงินมาซื้อที่ดินก่อสร้างอาคารเรียน จัดซื้ออุปกรณ์การเรียนการสอน ตลอดจนการจ้างครู อาจารย์มาเพื่อสอน เป็นต้น

2. ก่อให้เกิดผลผลิตในรูปของการที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับวิชาความรู้ และนำวิชาความรู้นั้นไปประกอบอาชีพผลิตสินค้าและบริการต่างๆ

3. ผลตอบแทนแก่ผู้รับการศึกษา คือ ทำให้รายได้ของผู้สำเร็จการศึกษาเพิ่มขึ้น

4. ผลตอบแทนแก่ผู้ลงทุน ถ้าผู้ลงทุนเป็นรัฐบาลก็จะได้รับผลตอบแทนในรูปคุณภาพของประชากร ประชาชนอ่านออกเขียนได้ ลดปัญหาด้านอาชญากรรม เก็บภาษีอากรได้เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นผลตอบแทนทางอ้อมที่อาจจะมองเห็นได้ไม่ชัด (อัมพร วิจิตรพันธ์. 2520 : 15-16)

บุญชนะ อัดถากร เห็นว่าแรงงานมนุษย์ (Labor) เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในทุกระบบเศรษฐกิจ แม้จะมีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ แต่ถ้าหากขาดแคลนแรงงานที่มีคุณภาพแล้วย่อมไม่สามารถนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ได้ ทำอย่างไรจึงจะทำให้แรงงานที่มีอยู่นั้นมีคุณภาพสูง ข้อนี้เองเป็นที่มาถึงความสำคัญของการศึกษา แต่ว่าถ้าเราพิจารณาถึงการลงทุนทางด้านการศึกษาหรือระบบการศึกษาของไทย ในปัจจุบันให้ผลทางเศรษฐกิจไม่เต็มที่ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำให้เกิดความสูญเสียเปล่าโดยไร้ประโยชน์ (บุญชนะ อัดถากร. 2514 : 3-5)

ธานินทร์ เจียรนวนนท์ ประธานกรรมการบริหารเครือเจริญโภคภัณฑ์ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาว่าเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาเยาวชนของชาติ ดังนั้นนโยบายการช่วยเหลือและสนับสนุนด้านทุนการศึกษาให้แก่กนิสตินักศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน โดยมุ่งหวังให้เยาวชนของประเทศไทยมีโอกาสได้รับการศึกษาและเติบโตเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าของประเทศ ซึ่งถือเป็นการลงทุนทางการศึกษาอีกทางหนึ่งของเครือเจริญโภคภัณฑ์ที่มีต่อสังคม (ธานินทร์ เจียรนวนนท์. 2541 : 5)

ส่วน รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์ ให้ความเห็นว่า การศึกษา เป็นการลงทุนชนิดหนึ่งและการลงทุนนี้เป็นการสะสมทุนในตัวมนุษย์ ซึ่งมีผลอย่างสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจ และมีความเห็นต่อไปว่า มีปัจจัยหลายประการที่มีผลกระทบต่อการศึกษา เช่น โครงสร้างของระบบการศึกษา หลักสูตร วิธีการผลิต ประยุกต์วิทยา คุณภาพของเด็กก่อนวัยเรียน สภาพแวดล้อม ทุนและความสามารถในการประกอบการ โดยเฉพาะในเรื่องทุนนี้มีอยู่ 2 ประการ คือ ทุนส่วนตัวของผู้รับบริการการศึกษา หากมีรายได้ต่ำกว่าระดับหนึ่งแล้วย่อมไม่สามารถซื้อบริการการศึกษาได้ ทุนอีกประเภทหนึ่ง คือ การลงทุนจากรัฐบาล โดยที่รัฐบาลมีบทบาทในการจัดการศึกษามาก ดังนั้น เงินลงทุนที่รัฐบาลจัดสรรเพื่อการศึกษาจึงควรจะเป็นการศึกษาที่มีประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมมากที่สุด (รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์. 2518 : 37-47)

2.2 ความหมายและประเภทของค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

คาแมท (Kamat. 1968 : 77) ให้ความหมายของค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาว่า หมายถึง ค่าใช้จ่ายทุกอย่างที่ลงทุนไปเพื่อการศึกษา ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายที่สถาบันการศึกษาใช้จ่าย (Institutional Cost) และค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่นักเรียนใช้จ่าย (Student Cost)

ค่าใช้จ่ายที่สถาบันการศึกษาใช้จ่าย หมายถึง ค่าใช้จ่ายทุกอย่างที่สถานศึกษาจ่ายไปเพื่อการศึกษา แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ค่าใช้จ่ายด้านการดำเนินการ (Operating Cost) และ ค่าใช้จ่ายด้านการลงทุน (Capital Cost) ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่นักเรียนใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ได้แก่ ค่าบำรุงการศึกษา ค่าอาหาร ค่าเครื่องนุ่งห่ม ค่ากิจกรรมต่างๆ และค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost)

ยูเนสโก (UNESCO. 1969 : 77) ให้ความหมายของค่าใช้จ่ายทางการศึกษาว่า เป็นค่าใช้จ่ายที่ก่อให้เกิดการขยายตัวของชุมชน และการจัดระบบการศึกษาตามแบบแผนที่กระทำขึ้นเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์โดยส่วนรวมซึ่งค่าใช้จ่ายทางการศึกษา หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งที่เป็นเงินและไม่ใช้เงิน ประกอบด้วย

1. ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของรัฐ (Expenditure on Public Education)
2. ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของเอกชน (Expenditure on Private Education)
3. ค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost)

บลาวห์ (Blough. 1970 : 23-54) ให้ความเห็นว่า ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาหรือการลงทุนทางการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ประเภท การลงทุนของสังคมเพื่อการศึกษาและการลงทุนของบุคคลเป็นส่วนตัวเพื่อให้ได้รับการศึกษา ส่วนโคห์น (Cohn. 1972 : 78-94) กล่าวถึงค่าใช้จ่ายทางการศึกษาว่า ประกอบด้วยค่าใช้จ่าย 2 ส่วน คือ ค่าใช้จ่ายทางตรง (Direct Cost) ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่สถาบันการศึกษา นักเรียนหรือครอบครัว เป็นผู้จ่ายทางการศึกษาและ ค่าใช้จ่ายทางอ้อม (Indirect Cost) ซึ่งได้แก่รายได้ที่เสียไป (Earning Foregone) เนื่องจากใช้เวลาที่ควรทำงานมาศึกษาเล่าเรียนหรือ เรียกว่า ค่าเสียโอกาส

เพอร์ลแมน (Pearlman. 1973 : 13-15) แบ่งค่าใช้จ่ายทางการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ค่าใช้จ่ายทางตรง เป็นค่าใช้จ่ายที่ลงทุนไปจริงเพื่อการศึกษา ประกอบด้วยค่าใช้จ่าย 2 ประเภท คือ

1.1 ค่าใช้จ่ายทางตรงของสังคม เป็นค่าใช้จ่ายที่สังคมลงทุนให้กับการศึกษา ได้แก่ การจ้างครู ค่าวัสดุ อุปกรณ์ ค่าที่ดิน ค่าอาหาร ซึ่งทางสถาบันการศึกษาอาจได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณ เงินภาษี หรือเงินบริจาคอื่นๆ

1.2 ค่าใช้จ่ายทางตรงส่วนตัว เป็นค่าใช้จ่ายที่แต่ละบุคคลลงทุนเพื่อที่จะได้รับการศึกษา ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าอุปกรณ์การเรียนการศึกษา ค่าใช้จ่ายในการรวมกิจกรรม ตลอดจนค่าเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย เครื่องแบบ ฯลฯ

2. ค่าใช้จ่ายทางอ้อม เป็นค่าใช้จ่ายที่สืบเนื่องมาจากการที่บุคคลใช้เวลาเรียนหนังสือแทนที่จะไปทำงาน ซึ่งทำให้เสียโอกาสที่จะได้รับรายได้ เรียกว่า ค่าเสียโอกาส

ชีฮาน (Sheehan. 1973 : 31) แบ่งการลงทุนทางการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การลงทุนของสังคม (Social Investment) เป็นการลงทุนที่รัฐจ่ายไปเพื่อให้ประชาชนได้รับการศึกษา อันเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

2. การลงทุนส่วนตัว (Private investment) เป็นการลงทุนที่ประชาชนต้องเสียค่าใช้จ่ายไปเพื่อที่จะได้รับการศึกษา

อภิชัย พันธเสน (2518) ได้อธิบายถึงต้นทุนในการลงทุนทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาว่า ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายต่างๆ ดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยทั้งหมด
2. ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาจะต้องใช้จ่ายขณะที่เป็นนักศึกษา
3. รายได้ที่ควรจะได้จากการทำงาน หากมิได้ศึกษาในมหาวิทยาลัย (Income Foregone)
4. ดอกเบี้ยจากรายได้ที่ควรจะได้จากการทำงานหากมิได้ศึกษาในมหาวิทยาลัย
5. ดอกเบี้ยจากค่าใช้จ่ายในการศึกษา ทั้งของมหาวิทยาลัยและนักศึกษา

ชัยวัฒน์ คนจริง (2521 : 78) ได้แบ่งค่าใช้จ่ายในการศึกษาออกเป็น 2 ประเภท คือ ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล ซึ่งผู้รับการศึกษาจะต้องจ่ายเอง เช่น ค่ากินอยู่ ค่าเล่าเรียน ค่าอุปกรณ์ ฯลฯ

ส่วนค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างอาคารสถานที่ ค่าดำเนินการ ค่าวัสดุอุปกรณ์ ค่าครุภัณฑ์ โดยทั่วไป แล้วค่าใช้จ่ายประเภทนี้รัฐหรือผู้ประกอบการลงทุนโดยตรง

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศไทย

ชนิกา ศิลปอนันต์ และจุฑา ฉัตรคุปต์ (2517 : 45) ได้สำรวจค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่านิสิตใช้จ่ายส่วนตัวในเรื่องค่าอาหารมากที่สุด และเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจน้อยที่สุด นิสิตชายใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่านิสิตหญิง ในเรื่อง ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าเครื่องแต่งกายเพื่อไปศึกษา ค่าพาหนะ ค่าอาหาร ค่ากิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ และกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับการศึกษา นิสิตหญิงใช้จ่ายเงินส่วนตัวมากกว่านิสิตชาย ในเรื่อง ค่าเสื้อผ้า และค่าที่พักอาศัย ส่วนการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวแต่ละประเภทจำแนกตามคณะ พบว่า นิสิตคณะแพทยศาสตร์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเป็นค่าธรรมเนียมการศึกษามากที่สุด นิสิตคณะนิติศาสตร์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเป็นค่าธรรมเนียมการศึกษาน้อยที่สุด นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ใช้จ่ายส่วนตัวค่าที่พักมากที่สุด ส่วนนิสิตคณะแพทยศาสตร์ใช้จ่ายส่วนตัวค่าที่พักน้อยที่สุด เกี่ยวกับค่าแต่งกายเพื่อการศึกษา นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุดและนิสิตคณะอักษรศาสตร์ใช้จ่ายส่วนตัวน้อยที่สุด เกี่ยวกับเสื้อผ้า นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุดและนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ใช้จ่ายส่วนตัวน้อยที่สุด เกี่ยวกับค่าพาหนะ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ใช้จ่ายเงินส่วนตัวมากที่สุด และนิสิตคณะครุศาสตร์ใช้จ่ายส่วนตัวน้อยที่สุด

คณิต สุงสถิตานนท์ (2518 : 46) ได้ศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรากฏว่า นิสิตบัณฑิตหลักสูตรเภสัชศาสตร์มหาบัณฑิต ใช้จ่ายเงินส่วนตัวมากที่สุด และนิสิตบัณฑิตหลักสูตรนิติศาสตร์มหาบัณฑิต ใช้จ่ายส่วนตัวน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตบัณฑิต ปรากฏว่า นิสิตชายใช้จ่ายส่วนตัวในเรื่อง ค่าที่พัก ค่าพาหนะ ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าหน่วยกิต ค่าบำรุงการศึกษา และค่าใช้จ่ายอื่นๆ สูงกว่านิสิตหญิง ส่วนค่าอาหารและค่าเสื้อผ้า นิสิตหญิง ใช้จ่ายส่วนตัวสูงกว่า นิสิตบัณฑิตชาย และพบว่านิสิตบัณฑิต ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ใช้จ่ายส่วนตัวต่ำกว่านิสิตบัณฑิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด

บุหงา ชนะวิวัฒน์ (2519 , 47-64) ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายรายหัวเฉพาะค่าใช้จ่ายสถาบัน ซึ่งรวมค่าใช้จ่ายเนนการและค่าใช้จ่ายลงทุนของนักศึกษาวิทยาลัยพาณิชยการพระนคร วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี วิทยาลัยพาณิชยการเซตุนน วิทยาลัยพาณิชยการบางนา วิทยาลัยพาณิชยการพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยบพิตรพิมุขระหว่างปี พ.ศ. 2515-2518 ผลการวิจัยพบว่าค่าใช้จ่ายรายหัวของนักศึกษาวิทยาลัยพาณิชยการ รวม ปวช. และ ปวส. เฉลี่ยเท่ากับ 1,936 บาทต่อปี แต่ละวิทยาลัยมีค่าใช้จ่ายสถาบันเฉลี่ยรายหัว 5 ปี ดังนี้ วิทยาลัยบพิตรพิมุข 2,420.70 บาท วิทยาลัยพาณิชยการพระนคร 2,169.65 บาท วิทยาลัยพาณิชยการพระนครศรีอยุธยา 1,895.83 บาท วิทยาลัยพาณิชยการเซตุนน 1,819.14 บาท วิทยาลัยพาณิชยการบางนา 1,638.33 บาท วิทยาลัย

พาณิชย์การธนบุรี 1,625.34 บาท และได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายรายหัวของนักศึกษาทั้งภาคเช้าและภาคบ่าย ปีการศึกษา 2519 พบว่านักศึกษาพาณิชย์การที่เสียค่าที่พักอาศัย เสียค่าใช้จ่ายรายหัวเฉลี่ยปีละ 7,244 บาท ส่วนนักศึกษาที่ไม่เสียค่าที่พักอาศัย เสียค่าใช้จ่ายรายหัวเฉลี่ยปีละ 6,078 บาท นักศึกษา ปวส. เสียค่าใช้จ่ายสูงกว่านักศึกษา ปวช. และนักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายสูงกว่านักศึกษาหญิง

เจียบ ไทยยิ่ง (2520) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม โดยวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา 7 ประเภท ซึ่งได้แก่ ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าอาหาร ค่าที่พักอาศัย ค่าเดินทางหรือยานพาหนะเพื่อการศึกษา ค่าเสื้อผ้า ค่าอุปกรณ์การศึกษาและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของนักศึกษา ทั้งภาคปกติและนักศึกษาภาคค่ำ ผลปรากฏว่า นักศึกษาภาคปกติมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งคนเป็นเงิน 8,408 บาทต่อหนึ่งปีการศึกษา แยกเป็นค่าใช้จ่าย 6 ประเภทเฉลี่ยในหนึ่งคนเป็นเงิน 7,607 บาท ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยในหนึ่งคนเป็นเงิน 802 บาท ส่วนนักศึกษาภาคค่ำมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งคนเป็นเงิน 11,390 บาท ต่อหนึ่งปีการศึกษา แยกเป็นค่าใช้จ่าย 6 ประเภทเฉลี่ยในหนึ่งคนเป็นเงิน 9,419 บาท ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาประมาณ 1,971 บาท เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัว ปรากฏว่านักศึกษาภาคปกติเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับอาหาร ค่าเดินทาง ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ไม่แตกต่างกับนักศึกษาภาคค่ำ ส่วนนักศึกษาที่อยู่ต่างสถาบันและที่อยู่ต่างระดับชั้น เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าเสื้อผ้า ค่าอุปกรณ์การศึกษา และค่าใช้จ่ายอื่นๆ แตกต่างกัน นักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับที่พัก ค่าอาหาร แตกต่างกับนักศึกษาหญิง

กรมอาชีวศึกษา (2524, 51-62) ได้ทำการศึกษาค่าใช้จ่ายของนักศึกษาจากสถานศึกษาในสังกัดจำนวน 193 แห่ง ใช้กลุ่มตัวอย่าง 5,800 คน พบว่านักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี 11,000 บาท เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว 8,500 บาท หรือร้อยละ 77.3 เพื่อจ่ายเป็นค่าอาหาร ค่าเครื่องแต่งตัว ค่าพาหนะเดินทาง ค่าที่พัก ฯลฯ และค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา 2,500 บาท หรือร้อยละ 22.7 เพื่อจ่ายเป็นค่าหน่วยกิต ค่ากิจกรรม ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าวัสดุ และอื่นๆ เมื่อเปรียบเทียบพบว่านักศึกษาอาชีวศึกษาเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่าค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาประมาณ 3 เท่า

เช้า สิทธิชัย (2526) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยและอาชีวศึกษา วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากกลุ่มตัวอย่างในระหว่างปีการศึกษา 2525 โดยศึกษารวม 9 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตเทคนิคนนทบุรี วิทยาเขตอุเทนถวาย วิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ วิทยาเขตเทคนิคตาก วิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออก ฉะเชิงเทรา วิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น และวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ จากจำนวนประชากรทุกวิทยาเขตรวม 1,398 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดย หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีหาความแตกต่างโดยใช้ t-test ผลการศึกษาพบว่า

นักศึกษาวิทยาเขตพระนครเหนือ เสียค่าใช้จ่ายสูงสุด คือ เฉลี่ยต่อคนปีละ 19,958.25 บาท รองลงมา คือ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ เฉลี่ยต่อคนปีละ 19,347.49 บาท วิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เฉลี่ยต่อคนปีละ 18,376.73 บาท วิทยาเขตเทคนิคตาก เฉลี่ยต่อคนปีละ 18,217.00 บาท วิทยาเขตอุเทนถวาย เฉลี่ยต่อคนปีละ 17,478.62 บาท วิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ เฉลี่ยต่อคนปีละ 17,056.25 บาท วิทยาเขตเทคนิคนนทบุรี เฉลี่ยต่อคนปีละ 16,242.84 บาท วิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น เฉลี่ยต่อคนปีละ 15,918.08 บาท และวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ เฉลี่ยต่อคนปีละ 14,918.68 บาท นักศึกษาทั้ง 9 วิทยาเขต มีค่าใช้จ่ายของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมภาคนอกเวลาสูงกว่าภาคปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

วไลพร คุณุณท์ (2527 : 222) ได้ศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาตามตัวแปรสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด นักศึกษาสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาตามตัวแปรระดับชั้น พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาตามตัวแปรเพศ พบว่านักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายมากกว่านักศึกษาหญิง เมื่อพิจารณาตามตัวแปรภูมิลำเนา พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดเสียค่าใช้จ่ายมากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร และเมื่อพิจารณาตามตัวแปรสาขาวิชาเดียวกันจากแต่ละสถาบัน พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด นักศึกษาที่เรียนมหาวิทยาลัยกรุงเทพเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด นักศึกษาที่เรียนสาขาบริหาร ธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด ขณะเดียวกันนักศึกษาที่เรียนมหาวิทยาลัยสยามเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ส่วนนักศึกษาที่เรียนสาขาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้า เสียค่าใช้จ่ายมากกว่านักศึกษาที่เรียนที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และนักศึกษาที่เรียนสาขานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเสียค่าใช้จ่ายมากกว่านักศึกษาที่เรียนมหาวิทยาลัยศรีปทุม และนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาตามสถาบัน สาขาวิชา เพศ ระดับชั้น ภูมิลำเนา และสาขาวิชาเดียวกันจากแต่ละสถาบัน พบว่ามีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ยกเว้นนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชานิติ ศาสตร์ที่มาจากสถาบันต่างกัน มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประเสริฐ อุดติ (2528 : 55) ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลของนิสิตนักศึกษา วิชาเอกพลศึกษา ระดับปริญญาตรีในภาคใต้ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลของนิสิตชายและหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล ของนิสิต นักศึกษาระดับชั้นกัน มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลของนิสิตนักศึกษาต่างสถาบันการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และแหล่งสนับสนุนเงินทุนเพื่อการศึกษาของนิสิต นักศึกษาทุกสถาบันการศึกษา ส่วนใหญ่ คือ บิดา มารดา

ปาริชาติ รัตนรักษ์ และสมหวัง ชัยตามล (2530) ได้ศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรปกติ ทุกระดับชั้นและคณะวิชา ในปีการศึกษา 2528 ของมหาวิทยาลัย 14 แห่ง จากกลุ่มตัวอย่าง 1,742 คน โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่าย และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบโดย t-test และการทดสอบด้วยความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยสรุปว่า

- นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2528 จะใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษารวมค่าใช้จ่ายทุกประเภท โดยเฉลี่ยคนละประมาณ 34,134.81 บาท ต่อปี

- นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง จะใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยนักศึกษาชายใช้เงินส่วนตัวคนละประมาณ 36,634.94 บาทต่อปี ส่วนนักศึกษาหญิงจะใช้จ่ายเงินโดยเฉลี่ยคนละประมาณ 31,634.63 บาทต่อปี

- นักศึกษาที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพและต่างจังหวัด จะเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษที่แตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่เรียนในเขตกรุงเทพมหานคร เสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยคนละ 35,294.42 บาทต่อปี ส่วนนักศึกษาที่เรียนในต่างจังหวัดจะเสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยคนละ 28,097.15 บาทต่อปี

- นักศึกษาที่ศึกษาในสถาบันที่มีวิทยฐานะเป็นมหาวิทยาลัย และวิทยาลัย เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย จะเสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยประมาณ 31,285.63 บาทต่อปี ส่วนนักศึกษาในวิทยาลัย จะเสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยคนละประมาณ 35,376.89 บาทต่อปี

- นักศึกษาที่ศึกษาในสถาบันต่างๆ เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

- นักศึกษาที่เรียนอยู่ในคณะต่างๆ จะเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

- นักศึกษาที่เรียนอยู่ในชั้นปีต่างกัน จะเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ลำดวน บุษบงษ์ (2528 : 120-124) ได้วิจัยเรื่องการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายรายหัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี 2525-2526 โดยศึกษาเฉพาะค่าใช้จ่ายรายหัวที่สถาบันจ่ายเท่านั้น ผลการวิจัยพบว่า ในปีงบประมาณ 2526 งบดำเนินการ คณะแพทยศาสตร์สูงสุด 221,065 บาท ต่ำสุดคือคณะศึกษาศาสตร์ 19,677 บาท ส่วนคณะวิทยาศาสตร์ 70,464 บาท คณะวิทยาการจัดการ 24,072 บาท คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 22,545 บาท ในส่วนของงบลงทุน พบว่า คณะแพทยศาสตร์ สูงสุด 35,132 บาท และต่ำสุดคือคณะบัณฑิตศึกษา 2,989 บาท ส่วนคณะวิทยาศาสตร์ 14,973 บาท คณะวิทยาการจัดการ 3,957 บาท คณะศึกษาศาสตร์ 3,065 บาท คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 3,893 บาท ในงบกลางพบว่าทุกคณะมีค่าใช้จ่ายรายหัวเท่ากันคือ 2,296 บาท เมื่อเปรียบเทียบในรูปของค่าใช้จ่ายคงที่และผันแปร ในส่วนของค่าใช้จ่ายคงที่ พบว่า คณะแพทยศาสตร์ สูงสุด 134,476 บาท และต่ำสุดคือคณะบัณฑิตศึกษา

14,922 บาท ส่วนคณะวิทยาศาสตร์ 66,546 บาท คณะวิทยาการจัดการ 21,097 บาท คณะศึกษาศาสตร์ 16,005 บาท คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 20,001 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายผันแปร พบว่า คณะแพทยศาสตร์ สูงสุด 124,017 บาท และต่ำสุดคือคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 8,733 บาท ส่วนคณะวิทยาศาสตร์ 21,187 บาท คณะวิทยาการจัดการ 9,228 บาท คณะศึกษาศาสตร์ 9,033 บาท

คัชเนีย โปคาวัฒน์ (2530 : 137) ได้วิจัยเรื่อง ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยศึกษาเฉพาะค่าใช้จ่ายในงบดำเนินการและงบลงทุน ผลการวิจัยพบว่า ค่าใช้จ่ายต่อหัวนิสิตระดับปริญญาตรี สูงสุดคือ คณะวิทยาศาสตร์ 29,630.12 บาท รองลงมาคือคณะมนุษยศาสตร์ 24,778.48 บาท คณะศึกษาศาสตร์ 21,806.41 บาท คณะสังคมศาสตร์ 19,518.20 บาท และต่ำสุดคือ คณะพลศึกษา 15,751.07 บาท

จำเรียง เองเจริญ (2531 : 45) ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่านิสิตบัณฑิตวิทยาลัยซึ่งสำเร็จการศึกษา เมื่อปีการศึกษา 2530 เสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาเฉลี่ยปีละ 54,317 บาท คิดเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาโดยตรง เฉลี่ยปีละ 11,946 บาท ค่าใช้จ่ายส่วนตัว เฉลี่ยปีละ 42,946 บาท นิสิตบัณฑิตวิทยาลัย เพศชายเสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูงกว่านิสิตบัณฑิตวิทยาลัยเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

นันทวัน เจริญจิตต์ (2532 : 61) ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาบัณฑิตศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษบัณฑิตศึกษาจ่ายเงินในหมวดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตลอดหลักสูตร มีจำนวนตั้งแต่ 37,735-80,870 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาซึ่งมิได้จ่ายให้แก่สถาบันพบว่า นักศึกษบัณฑิตศึกษาส่วนมากในเกือบทุกสาขา จ่ายเงินเป็นค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆ ในหมวดนี้ต่ำกว่า 1,000 บาท ในทุกประเภท ยกเว้นนักศึกษบัณฑิตศึกษาในสาขาวิชาบริหารธุรกิจและสาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ ส่วนใหญ่มีค่าเอกสารและค่าตำราสูงกว่านักศึกษาทั้งหมด ส่วนการประมาณค่าใช้จ่ายในการทำวิทยานิพนธ์ หรือในการเตรียมตัวสอบรวมยอดของนักศึกษาผู้กำลังจะสำเร็จการศึกษาพบว่า ร้อยละ 45.1 ไม่มีค่าใช้จ่ายประเภทนี้ ร้อยละ 36.1 คาดว่าจะมีค่าใช้จ่ายประเภทนี้ ต่ำกว่า 10,000 บาท หมวดค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการดำรงชีพ พบว่า นักศึกษบัณฑิตศึกษาในเกือบทุกสาขาวิชา ส่วนใหญ่มีค่าที่พักและค่าใช้จ่ายประเภท ค่าแต่งกาย ค่าพักผ่อนหย่อนใจ และค่าเดินทางมาสถานศึกษา ต่ำกว่า 2,000 บาทต่อเดือนทุกประเภท และมีค่าอาหารระหว่าง 2,000-4,000 บาทต่อเดือน ไม่พบความแตกต่างของค่าใช้จ่ายในหมวดต่างๆ ของนักศึกษบัณฑิตศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างชั้นปี สถานภาพการทำงานและเพศ และนักศึกษบัณฑิตศึกษา ส่วนใหญ่มีปัญหาค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาที่จ่ายให้แก่สถาบัน และปัญหาค่าใช้จ่ายส่วนตัว แหล่งที่นักศึกษบัณฑิตศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใช้แก้ปัญหาเมื่อประสบปัญหาทางการเงิน ได้แก่ บิดา มารดา และญาติพี่น้อง

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานสถาบันสมาราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ (2537) ได้ศึกษาค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีการศึกษา 2537 ในส่วนของงบดำเนินการพบว่า

- ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ หรือคณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น มีค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษามีค่าสูงสุด คือ 61,481.45 บาท รองลงมาคือคณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คือ 38,711.15 บาท และของสถาบันราชภัฏมีค่าต่ำสุด คือ 25,972.30 บาท

- ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ หรือคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือคณะเทคโนโลยี มีค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาดังนี้ คือ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีค่าสูงสุด คือ 81,363.33 บาท รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น คือ 65,643.60 บาท และของสถาบันราชภัฏมีค่าต่ำสุด คือ 20,763.60 บาท

- ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคม มีค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงที่สุด คือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 36,408.41 บาท รองลงนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คือ 35,794.49 บาท และของสถาบันราชภัฏมีค่าต่ำสุด คือ 11,539.70 บาท

- ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีค่าสูงสุด คือ 29,759.17 บาท รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น คือ 26,138.19 บาท และของสถาบันราชภัฏมีค่าต่ำสุด คือ 19,024.27 บาท

นรินทร์ คุณาจิตพิมล (2538) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของผู้เข้าศึกษาในโครงการพิเศษ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ศึกษาจากกลุ่มประชากรที่ใช้ศึกษาเป็นนักศึกษาโครงการพิเศษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งกำลังอยู่ในปีการศึกษา 2535 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่ามัธยฐานเลขคณิต และสัดส่วนร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

- ค่าใช้จ่ายที่รัฐบาลรับภาระผู้เข้ารับการศึกษาในโครงการเร่งรัดผลิตบัณฑิต มีสัดส่วนของค่าใช้จ่ายใกล้เคียงกัน โดยใช้สัดส่วนของนิสิตรวมทั้งหมดเฉลี่ยประมาณคนละ 91,698.00 บาท ต่อปี ส่วนค่าใช้จ่ายที่รัฐบาลรับภาระจะแตกต่างกันในแต่ละภาควิชา มีค่าเป็นจำนวนเงินสูงสุดเป็นเงิน 136,105.32 บาท ในภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล และภาควิชาที่ค่าใช้จ่ายต่ำสุด คือ ภาควิชาวิศวกรรมเคมีเป็นเงิน 111,143.89 บาทต่อคนต่อปี

- ทางด้านฐานะทางเศรษฐกิจของผู้เข้ารับการศึกษา พบว่า ผู้เข้ารับการศึกษาส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดี คือ บิดา-มารดามีการศึกษาดั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ประกอบอาชีพในด้านธุรกิจการค้า อาชีพด้านวิชาการ อาชีพงานสำนักงาน โดยมีตำแหน่งอยู่ในระดับผู้บริหาร รับราชการโดยบิดา-มารดามีรายได้เฉลี่ย 72,475.00 บาท/เดือน

ผู้เข้ารับการศึกษามีแหล่งเงินทุนทางการศึกษาดังนี้

1. เงินทุนในการศึกษาได้มาจากครอบครัว คือ บิดา มารดา ญาติพี่น้องร้อยละ 82.4

2. เงินทุนจากภายนอกครอบครัว คือ จากผู้อุปการะ/ผู้ปกครองที่มีโชติญาติพี่น้องและจากการทำงาน เป็นจำนวนร้อยละ 2.7

3. เงินทุนจากภายในครอบครัวและภายนอกครอบครัวรวมกัน เช่น จากการทำงานร่วมกับได้รับจากบิดา-มารดา เป็นจำนวนร้อยละ 12.2

กัญญาพัชร อรรถวิริยะ (2539 : 52,58) ได้วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ต้นทุนทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตกลาง ในปีงบประมาณ 2538 โดยศึกษาเฉพาะค่าใช้จ่ายรายหัวนิสิตที่สถาบันจ่ายเท่านั้น ผลการวิจัยพบว่า สัดส่วนของการใช้เงินงบประมาณแผ่นดินต่อเงินนอกงบประมาณเท่ากับ 89:11 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายรายหัวนิสิตของคณะ พบว่าในส่วนของงบดำเนินการ คณะแพทยศาสตร์ สูงที่สุด 116,642 บาท และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ต่ำที่สุด 33,310 บาท ส่วนคณะวิทยาศาสตร์ 61,682 บาท คณะศึกษาศาสตร์ 62,623 บาท คณะสังคมศาสตร์ 48,606 บาท คณะมนุษยศาสตร์ 44,909 บาท ในส่วนงบลงทุนพบว่า คณะแพทยศาสตร์ สูงที่สุด 72,075 บาท และคณะพลศึกษา ต่ำที่สุด 5,077 บาท ส่วนคณะวิทยาศาสตร์ 10,859 บาท คณะศึกษาศาสตร์ 5,366 บาท คณะสังคมศาสตร์ 6,463 บาท คณะมนุษยศาสตร์ 5,229 บาท และงบกลางพบว่า คณะแพทยศาสตร์ สูงที่สุด 5,906 บาท คณะวิศวกรรมศาสตร์ ต่ำที่สุด 624 บาท ส่วนคณะวิทยาศาสตร์ 1,716 บาท คณะศึกษาศาสตร์ 1,561 บาท คณะสังคมศาสตร์ 1,663 บาท คณะมนุษยศาสตร์ 1,037 บาท เมื่อเปรียบเทียบในรูปของค่าใช้จ่ายคงที่และผันแปรพบว่า ค่าใช้จ่ายคงที่คณะแพทยศาสตร์ สูงที่สุด 163,492 บาท และคณะมนุษยศาสตร์ ต่ำที่สุด 38,545 บาท ส่วนคณะวิทยาศาสตร์ 60,263 บาท คณะศึกษาศาสตร์ 58,225 บาท คณะสังคมศาสตร์ 44,829 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายผันแปร พบว่า คณะแพทยศาสตร์ สูงที่สุด 31,131 บาท และคณะศึกษาศาสตร์ ต่ำที่สุด 11,325 บาท ส่วนคณะวิทยาศาสตร์ 13,994 บาท คณะสังคมศาสตร์ 11,903 บาท คณะมนุษยศาสตร์ 12,630 บาท เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายรายหัวนิสิต โดยการแสดงอัตราร้อยละ พบว่า ค่าใช้จ่ายดำเนินการคิดเป็นร้อยละ ที่สูงที่สุดคือ อยู่ระหว่าง 33.47-65.90 รองลงมาคือค่าใช้จ่ายลงทุนอยู่ระหว่างร้อยละ 7.72-65.90 และค่าใช้จ่ายงบกลาง ต่ำที่สุดอยู่ระหว่างร้อยละ 0.63-4.25

ชนิษฐา โฉลกพันธ์รัตน์ (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาค่าใช้จ่ายของนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 จำนวน 310 คน โดยสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสำรวจข้อมูลจากเอกสารและแบบสำรวจข้อมูลนักศึกษาโดยการวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบกับวิธี t-test F-test และทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วย Scheffe' method

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. ต้นทุนการศึกษาค่าใช้จ่ายของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเกษตรศาสตร์ ปีงบประมาณ 2538 มีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อหัวประมาณ 89,477.08 บาท โดยแยกเป็นค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้

1.1 ค่าใช้จ่ายที่จ่ายโดยรัฐ โดยเฉลี่ยต่อหัวต่อปี 65,758.45 บาท

1.2 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่นักศึกษาเป็นผู้จ่าย ของภาคต้นปีการศึกษา 2538 นักศึกษามีค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยเฉลี่ย 12,942.57 บาท โดยแยกเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสถาบัน 1,083.81 บาท ค่าใช้จ่ายเพื่อเสริมการศึกษา 1,537.50 บาท และค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพ 10,321.81 บาท

2. เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัว การศึกษาเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัว ของนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ จำแนกตามเพศ ชั้นปี อาชีพบิดามารดา และรายได้บิดามารดา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยที่นักศึกษาหญิงมีค่าใช้จ่ายสูงกว่า นักศึกษาชาย นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าใช้จ่ายสูงสุดและแตกต่างกับนักศึกษาทุกชั้นปี นักศึกษาที่มีบิดามารดาอาชีพแตกต่างกันจะมีค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีบิดามารดาอาชีพ บริษัท/เอกชน จะมีค่าใช้จ่ายสูงสุด นักศึกษาที่มีบิดามารดามีรายได้แตกต่างกันจะมีค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีบิดามารดาที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท จะมีค่าใช้จ่ายสูงสุด

มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2540 : 25-30) ได้ศึกษาค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีงบประมาณ 2539 โดยศึกษาเฉพาะงบดำเนินการ พบว่ามีค่าใช้จ่ายต่อหัวอยู่ระหว่าง 33,148-23,8464 บาท โดยเฉลี่ยทั้งมหาวิทยาลัย มีค่า 99,573 บาท คณะที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงที่สุด คือ คณะแพทยศาสตร์ มีค่าใช้จ่ายต่อหัว 238,464 บาท รองลงมาคือ คณะทันตแพทย์ มีค่าใช้จ่ายต่อหัว 174,129 บาท คณะสัตวแพทย์ มีค่าใช้จ่ายต่อหัว 138,451 บาท และต่ำที่สุดคือ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มีค่าใช้จ่ายต่อหัว 33,148 บาท ส่วนคณะศึกษาศาสตร์ มีค่าใช้จ่ายต่อหัว 86,418 บาท คณะวิทยาศาสตร์ มีค่าใช้จ่ายต่อหัว 59,075 บาท คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีค่าใช้จ่ายต่อหัว 43,829 บาท และคณะวิทยาการจัดการ มีค่าใช้จ่ายต่อหัว 33,374 บาท

จิราภรณ์ บุญยิ่ง (2541) ได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยานิพนธ์ปริญญาโท วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก โดยทำการศึกษาจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเศรษฐศาสตร์ ระหว่างมหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีปทุม ในปีการศึกษา 2540 จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 675 คน วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) หาค่าร้อยละ (percentage) หาค่ามัชฌิมเลขคณิต (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าใช้จ่ายโดยใช้ t-test ผลการศึกษาพบว่า

- ค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักศึกษาแต่ละสถาบันมีความแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ค่าใช้จ่ายสูงสุดโดยเฉลี่ยคนละ 105,756.00 บาทต่อปี รองลงมาคือนักศึกษามหาวิทยาลัยเกริก และนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยคนละ 76,163.33 บาทต่อปี และ 62,292.85 บาทต่อปี ตามลำดับ

- ค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักศึกษาแต่ละสถาบันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 อันเนื่องมาจากความแตกต่างทางด้านเพศ (ค่าใช้จ่ายใน

การศึกษาของนักศึกษาเพศชายสูงกว่านักศึกษาเพศหญิง) ภูมิสำเนา (ต่างจังหวัดสูงกว่ากรุงเทพมหานคร) และอาชีพของบิดามารดา (ธุรกิจเอกชนสูงกว่ารับราชการ)

- นักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ต่างกันจะเสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จรัส สุวรรณมาลาและคณะ (2541 : 75) ได้ศึกษาค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐ 21 มหาวิทยาลัย ผลการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อหัวเมื่อเปรียบเทียบระหว่างมหาวิทยาลัย ในสาขาวิชา/คณะเดียวกันพบว่า มีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันมากบ้าง น้อยบ้าง คละเคล้ากันไป ทั้งนี้เป็นเพราะสาเหตุประการสำคัญ ซึ่งพอจะสรุปได้ว่าขนาดของงบประมาณที่จัดสรรไปในหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำของมหาวิทยาลัยเก่า และ มหาวิทยาลัยใหม่ มีบทบาทสำคัญที่ทำให้ค่าใช้จ่ายต่อหัวในสาขาวิชาเดียวกันระหว่างมหาวิทยาลัยในบางสาขาวิชา มีความแตกต่างกันสูง นอกจากนี้ขนาดของงบประมาณดำเนินการของมหาวิทยาลัยเก่า ก็มีสัดส่วนสูงกว่ามหาวิทยาลัยที่เพิ่งก่อตั้งได้ไม่นานนัก ดังนั้นสัดส่วนรายจ่ายเมื่อรวมเงินเดือนและงบดำเนินการด้านอื่นๆ เข้าไปจึงส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายต่อหัวของคณะ สาขาวิชา ระหว่างมหาวิทยาลัย

สำรวล ชุ่มเมืองปัก (2542) ได้ศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐนั้น นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาคือ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามลำดับ ส่วนมหาวิทยาลัยเอกชนพบว่า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยามเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ตามลำดับ นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐนั้น นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาคือ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามลำดับ ส่วนมหาวิทยาลัยเอกชนพบว่า นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยสยาม และมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ตามลำดับ

สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม (2543 : 42) ได้วิจัยค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษาในการผลิตบัณฑิต ปีการศึกษา 2542 โดยศึกษาเฉพาะค่าใช้จ่ายดำเนินการเท่านั้น ผลการวิจัยพบว่า ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาคิดเฉลี่ยทั้งสถาบันหัวละ 25,174 บาทต่อปี ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาจำแนกตามคณะ พบว่าอยู่ระหว่าง 17,842-34,506 บาทต่อปี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงที่สุด คิดเป็นหัวละ 34,506 บาทต่อปี รองลงไป ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 33,633 บาท ต่ำที่สุดคือ คณะวิทยาการจัดการ 17,842 บาท ส่วนคณะครุศาสตร์ 21,356.83 บาท คณะเทคโนโลยีการเกษตร 18,532.71 บาท

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

คานาและบอททอมลีย์ (Khana and Bottomley. 1967 : 5) ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแบรดฟอร์ด (The University of Bradford) โดยคำนวณจากค่าดำเนินการ ค่าลงทุน และค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา รวมทั้งค่าเสียโอกาสที่ควรจะได้รับขณะที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยปรากฏว่า ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาคอนเจนครบหลักสูตรนั้น หลักสูตรวิศวกรรมเครื่องกลเสียค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษามากที่สุด รองลงมา คือ หลักสูตรชีววิทยา และหลักสูตรฟิสิกส์ ตามลำดับ ส่วนหลักสูตรบริหารธุรกิจ เสียค่าใช้จ่ายเพื่อศึกษาน้อยที่สุด

ยูเนสโก (UNESCO. 1969 : 49) ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อคนของนักเรียนในประเทศเอเชียซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายจากรัฐบาล พบว่าในระดับประถมศึกษา ประเทศสิงคโปร์ มีรายจ่ายต่อหัว สูงที่สุด ประเทศอินเดียมีรายจ่ายต่อหัวต่ำที่สุด ส่วนประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ห้า ในระดับมัธยมศึกษา ประเทศกัมพูชามีรายจ่ายต่อหัวสูงที่สุด ประเทศอินเดียมีรายจ่ายต่อหัวต่ำที่สุด และประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ห้า ส่วนระดับอุดมศึกษา ประเทศมาเลเซีย เสียค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงที่สุด ประเทศปากีสถาน เสียค่าใช้จ่ายต่อหัวต่ำที่สุด และประเทศไทยอยู่ในอันดับที่สี่

วูดฮอลล์ (Woodhall. 1970) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยในกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย ผลการวิจัยพบว่า ประเทศสวีเดน และประเทศเดนมาร์ก ในปี ค.ศ. 1958 นักศึกษามหาวิทยาลัยเสียค่าใช้จ่ายต่อปีต่ำกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยครู ส่วนค่าใช้จ่ายของนักศึกษามหาวิทยาลัยครู ของประเทศนอร์เวย์ และประเทศฟินแลนด์ ก็สูงกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเช่นเดียวกัน ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษามหาวิทยาลัยครู ต้องเสียค่าธรรมเนียมในการสอบ ขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยไม่ต้องเสีย และนักศึกษามหาวิทยาลัยครูและมหาวิทยาลัย ต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 50 ในทุกๆ 5 ปี เนื่องจากค่าครองชีพจะเพิ่มขึ้นทุกปี

วินด์ (Wind. 1972) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ ค.ศ. 1950-1970 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียม ปี ค.ศ. 1950 เป็นเงิน 250 เหรียญสหรัฐอเมริกา ค่าห้องพักเป็นเงิน 280 เหรียญสหรัฐอเมริกา และค่าธรรมเนียม ปี ค.ศ. 1970 เป็นเงิน 1,550 เหรียญสหรัฐอเมริกา และค่าห้องพักเป็นเงิน 510 เหรียญสหรัฐอเมริกา รวมจ่ายค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียม และค่าห้องพัก ปี ค.ศ. 1950 เป็นเงิน 530 เหรียญสหรัฐอเมริกา ปี ค.ศ. 1970 เป็นเงิน 2,060 เหรียญสหรัฐอเมริกา สรุปได้ว่า ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 300 ในระยะเวลา 20 ปี

อิลิกโป (Arikpo. 1986 : 2702-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ การบริการ การใช้เงิน และสภาพการเรียนของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการใช้เงินของนักศึกษาไม่แน่นอน แต่แหล่งการเงินสำคัญที่สนับสนุนการเรียนก็คือ เงินจากครอบครัว เงินจากทุนส่วนตัว และการทำงานเสริม มีนักศึกษาบางส่วน ได้รับเงินทุนช่วยเหลือจากรัฐบาลของประเทศตน หรือได้รับเงินทุนช่วยเหลือจากมหาวิทยาลัย นักศึกษาที่ได้รับเงินทุนอย่างสม่ำเสมอ ได้แก่ นักศึกษาจากประเทศชาอูติอารเบีย ซึ่งได้ค่าใช้จ่ายประมาณปีละ 6,001-8,000 ดอลลาร์

นักศึกษาที่ได้รับเงินทุนการศึกษาเป็นครั้งคราว คือ นักศึกษาจากประเทศไนจีเรีย และประเทศอิหร่าน ซึ่งได้รับค่าใช้จ่ายอยู่ระหว่าง 8,001-10,000 ดอลลาร์

สิริอุส (Sirios. 1986 : 2450-A) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่ได้รับการช่วยเหลือทางการเงินเพื่อการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์กับรูปแบบทางการเงิน คือ เงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาล ทุนการทำงาน และเงินกู้เพื่อการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากความช่วยเหลือทางการเงิน แล้วยังพบว่านักศึกษาต้องการให้สถาบันให้ความช่วยเหลือด้านจริยธรรมและคุณธรรม ที่เป็นนามธรรมรูปแบบอื่นอีกด้วย

เฮลลิงตัน (Hetherington. 1995 : 82) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการช่วยเหลือทางการเงินและปัจจัยอื่นๆ ต่อการศึกษาอย่างต่อเนื่องของนักศึกษาในระดับวิทยาลัยที่อยู่ในชุมชนเพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ว่า การช่วยเหลือทางการเงินมีผลต่อการศึกษาของนักศึกษาอย่างไร ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าสำหรับนักศึกษาที่ศึกษาเต็มเวลา การช่วยเหลือทางการเงินไม่ได้เป็นตัวแปรสำคัญในการที่ทำให้นักศึกษายังคงศึกษาอยู่ตามหลักสูตรและระยะเวลาที่กำหนด แต่ในส่วนของนักศึกษาที่ศึกษานอกเวลา การช่วยเหลือทางการเงิน จะมีผลต่อการศึกษาต่ออย่างต่อเนื่องของนักศึกษาต่อจนจบหลักสูตรการศึกษา

โอเบียน (O'Brien. 1995 : 2134) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการเกี่ยวข้องของการกู้ยืมเงินกับการสมัครเรียนในระดับสูง และความตั้งใจที่จะกู้เงินของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีความกังวลเรื่องค่าใช้จ่ายจะไม่เข้าศึกษาในสถานศึกษาที่มีค่าเล่าเรียนสูง แต่พยายามที่จะหาสถานศึกษาที่มีค่าเล่าเรียนถูกหรือหางานนอกเวลาทำ ในขณะที่นักศึกษากลุ่มที่มีความพยายามที่จะศึกษาต่อในระดับสูง ได้พยายามแก้ปัญหาเรื่องการเงินด้วยการกู้ยืมเงิน และคิดว่าเรื่องเงินไม่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคต่อการเรียน (Affordability Gap) นอกจากนั้นยังพบว่าเพศหญิง มีแนวโน้มที่จะศึกษาต่อมากกว่าเพศชาย

เฮลล์เลอร์ (Heller. 1997) ได้ประเมินการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระหว่างปี ค.ศ. 1976-1994 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาและครอบครัว ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาสูงมาก และพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างค่านายกิตและการให้ความช่วยเหลือทางการเงินด้านการเงินกับการเข้าเรียนในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้าค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูง ความต้องการในการศึกษาก็จะลดลง ซึ่งค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาที่สูงนี้เป็นข้อจำกัดในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน นวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ แบ่งออกเป็น มัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 242 คน มัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 242 คน มัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 257 คน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 741 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน นวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ โดยมีขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ใช้การสุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จที่ใช้สูตรของ Taro Yamane (เพ็ญแข แสง แก้ว.2541: 58)โดยที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จากประชากร 1,000 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 286 คน

2. เพื่อทำให้เกิดความแม่นยำในการสุ่มตัวอย่างจึงได้ใช้วิธีการสุ่มแบบชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้สัดส่วนการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 50 ของประชากรทั้งหมดจะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 371 คน

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระดับชั้น	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
มัธยมศึกษาปีที่ 4	242	121
มัธยมศึกษาปีที่ 5	242	121
มัธยมศึกษาปีที่ 6	257	129
รวม	741	371

2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารต่างๆ และงานวิจัยเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาและค่าใช้จ่ายส่วนตัว เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อคำถามโดยแบ่งเป็น 2 ตอน
ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด มีจำนวนข้อคำถาม 6 ข้อ
ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบคำถามปลายเปิด มีจำนวนข้อคำถาม 12 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนอัตราส่วน (Ratio Scales) ในการจำแนกข้อมูล
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแก้ไข สำนวนภาษา ความครอบคลุมเนื้อหา ตลอดจนข้อเสนอแนะอื่นๆ ให้ถูกต้องและชัดเจนเพื่อนำกลับไปปรับปรุงแก้ไขและให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อพัฒนาเครื่องมือในการวิจัยโดยเลือกเก็บข้อมูลกับนักเรียนโรงเรียนสมุทรปราการ จำนวน 30 คน
5. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามครั้งสุดท้ายภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือแนะนำตัว จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาต แจกแบบสอบถามนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. นำหนังสือแนะนำตัวและแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปสอบถามนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองและขอความร่วมมือจากอาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักเรียน อีก

ส่วนหนึ่งนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบบสอบถามที่ใช้มีจำนวนทั้งสิ้น 371 ชุด เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์และสามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้

3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาจัดระบบเพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows Version 12.0

4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน ทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ภูมิสำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของนักเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าร้อยละ (Percentage)
2. หาค่าคะแนนเฉลี่ย (mean) ใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่างๆ ใช้สัญลักษณ์ $\bar{X}$ โดยใช้สูตร (นราศรี ไวนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี. 2538 : 137)

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{N}$$

$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล
N	แทน	จำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถาม

3. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้เพื่อแสดงการกระจายของข้อมูลโดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 217)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มเป้าหมาย
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มเป้าหมาย
	n	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มเป้าหมาย
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

4. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบความเป็นอิสระ (The χ^2 -test for independence) (ชูศรี วงศ์รัตนะ : 2541 : 217)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O - E)^2}{E}$$

χ^2	แทน	ค่าไค-สแควร์
O	แทน	ความถี่ที่สังเกตได้
E	แทน	ความถี่ที่คาดหวัง
r	แทน	จำนวนแถว
c	แทน	จำนวนหลัก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่องการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้และเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอการวิเคราะห์ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

χ^2 แทน ค่าไค-สแควร์ (Chi-square test for independence)

p แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำการวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ (ตาราง 2)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวในด้านต่างๆของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ตาราง 3)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล, ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายส่วนตัว (ตาราง 4 - ตาราง 75)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม โดยหาค่าร้อยละ

ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

เพศ จากการสำรวจข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ พบว่าเป็นเพศหญิงร้อยละ 51.8 และเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 48.8

ระดับชั้น จากการสำรวจข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 34.8 รองลงมาเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสัดส่วนที่เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 32.6

ภูมิลำเนาเดิม จากการสำรวจข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ พบว่า มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 77.6 ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่นอกเขตจังหวัดสมุทรปราการคิดเป็นร้อยละ 22.4

อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง จากการสำรวจข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 24.8 รองลงมาพบว่าประกอบอาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 15.9 รองลงมาประกอบอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชนคิดเป็นร้อยละ 12.9 รองลงมาประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 6.7 ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพเกษตรกร มีสัดส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 5.1

ตาราง 2 แสดงปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม โดยการหาค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ภูมิสำเนา อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของนักเรียน

ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เพศ		
ชาย	179	48.20
หญิง	192	51.80
รวม	371	100.00
ระดับชั้น		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	121	32.60
มัธยมศึกษาปีที่ 5	121	32.60
มัธยมศึกษาปีที่ 6	129	34.80
รวม	371	100.00
ภูมิสำเนา		
จังหวัดสมุทรปราการ	288	77.60
นอกเขตจังหวัดสมุทรปราการ	83	22.40
รวม	371	100.00
อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง		
การรับราชการ	92	24.80
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	25	6.70
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	48	12.90
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	128	34.50
เกษตรกร	19	5.10
อื่นๆ	59	15.90
รวม	371	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	18	4.90
5,001 - 10,000 บาท	60	16.20
10,001 - 15,000 บาท	80	21.60
15,001 - 20,000 บาท	70	18.90
20,001 - 25,000 บาท	71	19.10
30,000 บาทขึ้นไป	72	19.40
ไม่มีรายได้	0	0.00
รวม	371	100.00
รายได้ต่อเดือนของนักเรียน		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	241	65.00
3,001-4,000 บาท	92	24.80
4,001-5,000 บาท	37	10.00
5,001-6,000 บาท	1	0.30
6,000 บาทขึ้นไป	0	0.00
รวม	371	100.00

รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง จากการสำรวจข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001-15,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 21.6 รองลงมามีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 19.4 รองลงมามีรายได้ 20,001-25,000 คิดเป็นร้อยละ 19.1 รองลงมามีรายได้ 15,001-20,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 18.9 รองลงมามีรายได้ 5,001-10,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 16.2 รองลงมามีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 4.9 ผู้ปกครองที่ไม่มีรายได้มีสัดส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 0.00

รายได้ต่อเดือนของนักเรียน จากการสำรวจข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 65.0 รองลงมาได้ 3,001-4,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 24.8 รองลงมาได้ 4,001- 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.0 รองลงมาได้ 5,000 -6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.3 รายได้ของนักเรียนที่มีสัดส่วนน้อยที่สุด 6,000 บาท ขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 0.00

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตาราง 3 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ

ค่าใช้จ่ายส่วนตัวในด้านต่าง ๆ ของนักเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.
ค่าอาหาร				
ต่ำกว่า 500 บาท	15	4.00		
500-1,000 บาท	167	45.00		
1,001-1,500 บาท	82	22.10	1,120.34	446.76
มากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป	107	28.80		
รวม	371	100.00		
ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ				
ต่ำกว่า 500 บาท	184	49.60		
500-1,000 บาท	139	37.50	669.71	364.43
1,001-1,500 บาท	28	7.50		
มากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป	20	5.40		
รวม	371	100		

ตาราง 3 (ต่อ)

ค่าใช้จ่ายส่วนตัวในด้านต่างๆของนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.
ค่าใช้จ่ายเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม				
ต่ำกว่า 500 บาท	169	45.60	662.53	317.72
500-1,000 บาท	161	43.40		
1,001-1,500 บาท	29	7.80		
มากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป	2	3.20		
รวม	371	100.00		
ค่าใช้จ่ายรักษาพยาบาล				
ต่ำกว่า 500 บาท	291	78.40	208.63	265.22
500-1,000 บาท	77	20.80		
1,001-1,500 บาท	3	0.80		
มากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป	0	0.00		
รวม	371	100.00		
ค่าใช้จ่ายบริการส่วนตัว				
ต่ำกว่า 500 บาท	266	71.70	308.71	303.36
500-1,000 บาท	96	25.90		
1,001-1,500 บาท	7	1.90		
มากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป	2	0.50		
รวม	371	100.00		
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา				
ต่ำกว่า 500 บาท	291	78.40	184.31	349.58
500-1,000 บาท	71	19.10		
1,001-1,500 บาท	9	2.40		
มากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป	0	0.00		
รวม	371	100.00		

ตาราง 3 (ต่อ)

ค่าใช้จ่ายส่วนตัวในด้านต่างๆของนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.
ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม				
ต่ำกว่า 500 บาท	85	22.90		
500-1,000 บาท	126	34.00		
1,001-1,500 บาท	75	20.20	1,385.07	1,430.13
มากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป	85	22.90		
รวม	371	100.00		
ค่าใช้จ่ายที่พักอาศัย				
ต่ำกว่า 500 บาท	313	84.40	225.88	542.99
500-1,000 บาท	25	6.70		
1,001-1,500 บาท	6	1.60		
มากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป	27	7.30		
รวม	371	100.00		
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด				
ต่ำกว่า 500 บาท	142	38.30		
500-1,000 บาท	175	47.20	581.70	446.08
1,001-1,500 บาท	22	5.90		
มากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป	32	8.60		
รวม	371	100.00		
ค่าใช้จ่ายพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา				
ต่ำกว่า 500 บาท	100	27.40		
500-1,000 บาท	197	53.10	747.25	370.81
1,001-1,500 บาท	53	14.30		
มากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป	21	5.70		
รวม	371	100.00		

ตาราง 3 (ต่อ)

ค่าใช้จ่ายส่วนตัวในด้านต่างๆของนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.
ค่าใช้จ่ายอุปกรณ์การเรียน				
ต่ำกว่า 500 บาท	247	66.60	421.00	309.84
500-1,000 บาท	106	28.60		
1,001-1,500 บาท	12	3.20		
มากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป	6	1.60		
รวม	371	100.00		
ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม				
ต่ำกว่า 500 บาท	13	3.50		
500-1,000 บาท	160	43.10		
1,001-1,500 บาท	155	41.80	1,139.73	353.80
มากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป	43	11.60		
รวม	371	100.00		

จากตาราง 3 เป็นการพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 12 ประเภทดังต่อไปนี้

เมื่อพิจารณาค่าอาหารประจำวันของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1,120 บาท ($\bar{X} = 1120.34$) และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 446.760 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนประมาณ 1,001-1,500 บาท

เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 669 บาท ($\bar{X} = 669.71$) และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 364.433 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนประมาณ 500-1,000 บาท

เมื่อพิจารณาค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 662 บาท ($\bar{X} = 662.53$) และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 317.717 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนประมาณ 501-1,000 บาท

เมื่อพิจารณาค่ารักษาพยาบาลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 208 บาท ($\bar{X} = 208.63$) และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 265.222 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนในค่าใช้จ่ายส่วนนี้ต่ำกว่า 500 บาท

เมื่อพิจารณาค่าบริการส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 308 บาท ($\bar{X} = 308.71$) และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 303.357 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนในค่าใช้จ่ายส่วนนี้ต่ำกว่า 500 บาท

เมื่อพิจารณาค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 184 บาท ($\bar{X} = 184.31$) และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 349.586 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนในค่าใช้จ่ายส่วนนี้ต่ำกว่า 500 บาท

เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1,385 บาท ($\bar{X} = 1385.07$) และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1430.129 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนในส่วนนี้ประมาณ 1,001-1,500 บาท

เมื่อพิจารณาค่าที่พักอาศัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 225.88 บาท ($\bar{X} = 225.88$) และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 542.994 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนในค่าใช้จ่ายส่วนนี้ต่ำกว่า 500 บาท

เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 518 บาท ($\bar{X} = 518.70$) และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 446.080 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนประมาณ 501-1,000 บาท

เมื่อพิจารณาค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 747 บาท ($\bar{X} = 747.25$) และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 370.811 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนประมาณ 500-1,000 บาท

เมื่อพิจารณาค่าอุปกรณ์การเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 421 บาท ($\bar{X} = 421.00$) และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 309.842 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนในค่าใช้จ่ายส่วนนี้ต่ำกว่า 500 บาท

เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายที่ทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1,139 บาท ($\bar{X} = 1139.73$) และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 353.729 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนมากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับ
ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวน
กุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ
ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 95% ($\alpha=0.05$)

ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้การวิเคราะห์แบบไค-สแควร์ (Chi – squar) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล

ตาราง 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

เพศ	ค่าอาหารประจำวัน				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
ชาย	11	91	35	42	179	10.872
หญิง	4	76	47	65	192	
รวม	15	167	82	107	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 4 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศกับค่าอาหารประจำวันพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 10.872 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอาหารเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 1)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวัน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าอาหารประจำวันโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวัน

H_1 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวัน

ตาราง 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

เพศ	ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
ชาย	76	82	10	11	179	12.107
หญิง	108	57	18	9	192	
รวม	184	139	28	20	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 5 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 12.107 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 1)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ

H_1 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ

ตาราง 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

เพศ	ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
ชาย	74	97	3	5	179	27.526
หญิง	95	64	26	7	192	
รวม	169	161	29	12	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 6 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศกับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 27.526 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 1)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม

H_1 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม

ตาราง 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่ารักษาพยาบาลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

เพศ	ค่ารักษาพยาบาล				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
ชาย	136	43	0	0	179	4.843
หญิง	155	34	3	0	192	
รวม	291	77	3	0	371	

$P > 0.05$

จากตาราง 7 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศกับค่ารักษาพยาบาลพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 4.843 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่สัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาลจึงไม่เป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่1)

$P > 0.05$ หมายความว่ายอมรับสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาล

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่ารักษาพยาบาลโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาล

H_1 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาล

ตาราง 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าบริการส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

เพศ	ค่าบริการส่วนตัว				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
ชาย	140	38	1	0	179	10.032
หญิง	126	58	6	2	192	
รวม	266	96	7	2	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 8 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศกับค่าบริการส่วนตัวพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 10.032 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัวเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่1)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัว

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าบริการส่วนตัว โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัว

H_1 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัว

ตาราง 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

เพศ	ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
ชาย	132	38	9	0	179	11.416
หญิง	159	33	0	0	192	
รวม	291	71	9	0	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 9 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศกับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 11.416 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 1)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา

H_1 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา

ตาราง 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

เพศ	ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
ชาย	33	81	19	46	179	32.948
หญิง	52	45	56	39	192	
รวม	85	126	75	85	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 10 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศกับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 32.948 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 1)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม

H_1 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม

ตาราง 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าที่พักอาศัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

เพศ	ค่าที่พักอาศัย				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
ชาย	150	17	4	8	179	8.483
หญิง	163	8	2	19	192	
รวม	313	25	6	27	371	

 $P < 0.05$

จากตาราง 11 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศกับค่าที่พักอาศัยพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 8.483 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าที่พักอาศัยเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 1)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าที่พักอาศัย

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าที่พักอาศัย โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าที่พักอาศัย

H_1 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าที่พักอาศัย

ตาราง 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

เพศ	ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
ชาย	41	101	13	24	179	37.836
หญิง	101	74	9	8	192	
รวม	142	175	22	32	371	

 $P < 0.05$

จากตาราง 12 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 37.836 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % แสดงให้เห็นว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่1)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

H_1 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

ตาราง 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

เพศ	ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
ชาย	58	89	25	7	179	6.448
หญิง	42	108	28	14	192	
รวม	100	197	53	21	371	

$P > 0.05$

จากตาราง 13 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศกับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 6.448 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % แสดงให้เห็นว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่สัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาไม่เป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่1)

$P > 0.05$ หมายความว่ายอมรับสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาโดยมีสมมติฐานที่ว่า

- H_0 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา
- H_1 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา

ตาราง 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าอุปกรณ์การเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
หน่วย : คน

เพศ	ค่าอุปกรณ์การเรียน				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500.	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
ชาย	140	35	4	0	179	23.542
หญิง	107	71	8	6	192	
รวม	247	106	12	6	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 14 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศกับค่าอุปกรณ์การเรียนพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 23.542 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอุปกรณ์การเรียนเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่1)

$P<0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอุปกรณ์การเรียน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าอุปกรณ์การเรียนโดยมีสมมติฐานที่ว่า

- H_0 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับอุปกรณ์การเรียน
- H_1 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับอุปกรณ์การเรียน

ตาราง 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

เพศ	ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
ชาย	2	81	64	32	179	20.785
หญิง	11	79	91	11	192	
รวม	13	160	155	43	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 15 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 20.785 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มจึงเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

H_1 : เพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

ตาราง 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่าอาหารประจำวันของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน						
ระดับชั้น	ค่าอาหารประจำวัน				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	3	64	13	41	121	34.452
มัธยมศึกษาปีที่ 5	1	63	33	24	121	
มัธยมศึกษาปีที่ 6	11	40	36	42	129	
รวม	15	167	82	107	371	

P < 0.05

จากตาราง 16 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับชั้นกับค่าอาหารประจำวันพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 34.452 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % แสดงให้เห็นว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวันเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้(สมมติฐานที่1)

P<0.05 หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวัน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าอาหารประจำวันโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวัน

H_1 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวัน

ตาราง 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

ระดับชั้น	ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	42	60	8	11	121	28.408
มัธยมศึกษาปีที่ 5	59	49	10	3	121	
มัธยมศึกษาปีที่ 6	83	30	10	6	129	
รวม	184	139	28	20	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 17 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับชั้นกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 28.408 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้(สมมติฐานที่1)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ

H_1 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ

ตาราง 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

ระดับชั้น	ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	30	76	8	7	121	44.625
มัธยมศึกษาปีที่ 5	64	46	6	5	121	
มัธยมศึกษาปีที่ 6	75	39	15	0	129	
รวม	169	161	29	12	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 18 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับชั้นกับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 44.625 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้(สมมติฐานที่1)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม

H_1 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม

ตาราง 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่ารักษาพยาบาลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
หน่วย : คน

ระดับชั้น	ค่ารักษาพยาบาล				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	92	29	0	0	121	3.888
มัธยมศึกษาปีที่ 5	33	9	2	0	121	
มัธยมศึกษาปีที่ 6	106	22	1	0	129	
รวม	291	77	3	0	371	

P > 0.05

จากตาราง 19 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับชั้นกับค่ารักษาพยาบาลพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 3.888 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่สัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาลจึงไม่เป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้(สมมติฐานที่1)

P>0.05 หมายความว่ายอมรับสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาล

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่ารักษาพยาบาลโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาล

H_1 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาล

ตาราง 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่าบริการส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
หน่วย : คน

ระดับชั้น	ค่าบริการส่วนตัว				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	101	20	0	0	121	19.857
มัธยมศึกษาปีที่ 5	88	30	2	1	121	
มัธยมศึกษาปีที่ 6	77	46	5	1	129	
รวม	266	96	7	2	371	

P < 0.05

จากตาราง 20 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับชั้นกับค่าบริการส่วนตัวพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 19.857 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัวเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้(สมมติฐานที่1)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัว

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าบริการส่วนตัว โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัว

H_1 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัว

ตาราง 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ระดับชั้น	ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา				รวม	หน่วย : คน χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	91	27	3	0	121	2.637
มัธยมศึกษาปีที่ 5	93	25	3	0	121	
มัธยมศึกษาปีที่ 6	107	19	3	0	129	
รวม	291	71	9	0	371	

$P > 0.05$

จากตาราง 21 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับชั้นกับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 2.637 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่สัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาจึงไม่เป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้(สมมติฐานที่1)

$P > 0.05$ หมายความว่ายอมรับสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนาโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนา

H_1 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนา

ตาราง 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ระดับชั้น	ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	15	42	29	35	121	13.928
มัธยมศึกษาปีที่ 5	34	43	19	25	121	
มัธยมศึกษาปีที่ 6	36	41	27	25	129	
รวม	85	126	75	85	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 22 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับชั้นกับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 13.928 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้(สมมติฐานที่1)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม

H_1 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม

ตาราง 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่าที่פקอาศัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

ระดับชั้น	ค่าที่פקอาศัย				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	107	5	0	9	121	9.767
มัธยมศึกษาปีที่ 5	104	9	1	7	121	
มัธยมศึกษาปีที่ 6	102	11	5	11	129	
รวม	313	25	6	27	371	

 $P < 0.05$

จากตาราง 23 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับชั้นกับค่าที่פקอาศัยพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 9.767 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าที่פקอาศัยเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 1)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าที่פקอาศัย

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าที่פקอาศัย โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าที่פקอาศัย

H_1 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าที่פקอาศัย

ตาราง 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

ระดับชั้น	ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	47	53	10	11	121	3.265
มัธยมศึกษาปีที่ 5	44	63	5	9	121	
มัธยมศึกษาปีที่ 6	51	59	7	12	129	
รวม	142	175	22	32	371	

 $P < 0.05$

จากตาราง 24 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับชั้นกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 3.265 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % แสดงให้เห็นว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้(สมมติฐานที่1)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

H_1 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

ตาราง 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน						
ระดับชั้น	ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	55	58	7	6	121	30.593
มัธยมศึกษาปีที่ 5	29	68	21	3	121	
มัธยมศึกษาปีที่ 6	21	71	25	12	129	
รวม	100	197	53	21	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 25 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับชั้นกับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 30.593 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % แสดงให้เห็นว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่1)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา

H_1 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา

ตาราง 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่าอุปกรณ์การเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

ระดับชั้น	ค่าอุปกรณ์การเรียน				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	95	19	2	5	121	24.430
มัธยมศึกษาปีที่ 5	70	46	4	1	121	
มัธยมศึกษาปีที่ 6	82	41	6	0	129	
รวม	247	106	12	6	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 26 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับชั้นกับค่าอุปกรณ์การเรียนพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 24.430 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอุปกรณ์การเรียนเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 1)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอุปกรณ์การเรียน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าอุปกรณ์การเรียน โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าอุปกรณ์การเรียน

H_1 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอุปกรณ์การเรียน

ตาราง 27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน						
ระดับชั้น	ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาทขึ้นไป		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	5	79	13	24	121	82.294
มัธยมศึกษาปีที่ 5	1	49	61	10	121	
มัธยมศึกษาปีที่ 6	7	32	81	9	129	
รวม	13	160	155	43	371	

P < 0.05

จากตาราง 27 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับชั้นกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 82.294 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % แสดงให้เห็นว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่1)

P<0.05 หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

H_1 : ระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

ตาราง 28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาเดิมกับค่าอาหารประจำวันของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ภูมิลำเนาเดิม	ค่าอาหารประจำวัน				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
จังหวัดสมุทรปราการ	13	131	64	80	288	1.282
นอกจังหวัดสมุทรปราการ	2	36	18	27	83	
รวม	15	167	82	107	371	

$P > 0.05$

จากตาราง 28 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภูมิลำเนาเดิมกับค่าอาหารประจำวัน พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 1.282 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่า ภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่สัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวันจึงไม่เป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่2)

$P > 0.05$ หมายความว่ายอมรับสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวัน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าอาหารประจำวันโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวัน

H_1 : ภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวัน

ตาราง 29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาเดิมกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

ภูมิลำเนาเดิม	ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
จังหวัดสมุทรปราการ	148	96	26	18	288	12.206
นอกจังหวัดสมุทรปราการ	36	43	2	2	83	
รวม	184	139	28	20	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 29 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภูมิลำเนาเดิมกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 12.206 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ

H_1 : ภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ

ตาราง 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิฐานะเดิมกับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

ภูมิฐานะเดิม	ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
จังหวัดสมุทรปราการ	135	120	25	8	288	3.441
นอกจังหวัดสมุทรปราการ	34	41	4	4	83	
รวม	169	161	29	12	371	

P >0.05

จากตาราง 30 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภูมิฐานะเดิมกับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 3.441 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าภูมิฐานะเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่สัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มจึงไม่เป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่2)

P>0.05 หมายความว่ายอมรับสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าภูมิฐานะเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิฐานะเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ภูมิฐานะเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม

H_1 : ภูมิฐานะเดิม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม

ตาราง 31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาเดิมกับค่ารักษาพยาบาลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

ภูมิลำเนาเดิม	ค่ารักษาพยาบาล				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
จังหวัดสมุทรปราการ	223	62	3	0	288	1.401
นอกจังหวัดสมุทรปราการ	68	15	0	0	83	
รวม	291	77	3	0	371	

P > 0.05

จากตาราง 31 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภูมิลำเนาเดิมกับค่ารักษาพยาบาลพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 1.401 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่สัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาลจึงไม่เป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่2)

P>0.05 หมายความว่ายอมรับสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาล

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่ารักษาพยาบาลโดยมีสมมติฐานที่ว่า

- H_0 : ภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาล
- H_1 : ภูมิลำเนาเดิม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาล

ตาราง 32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาเดิมกับค่าบริการส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

ภูมิลำเนาเดิม	ค่าบริการส่วนตัว				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
จังหวัดสมุทรปราการ	200	83	3	2	288	10.672
นอกจังหวัดสมุทรปราการ	66	13	4	0	83	
รวม	266	96	7	2	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 32 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภูมิลำเนาเดิมกับค่าบริการส่วนตัวพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 10.672 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัวจึงเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัว

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าบริการส่วนตัว โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัว

H_1 : ภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัว

ตาราง 33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาเดิมกับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

ภูมิลำเนาเดิม	ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
จังหวัดสมุทรปราการ	267	21	0	0	288	159.049
นอกจังหวัดสมุทรปราการ	24	50	9	0	83	
รวม	291	71	9	0	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 33 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภูมิลำเนาเดิมกับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 159.049 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา

H_1 : ภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา

ตาราง 34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนาเดิมกับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

ภูมิสำเนาเดิม	ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
จังหวัดสมุทรปราการ	53	107	61	67	288	15.941
นอกจังหวัดสมุทรปราการ	32	19	14	18	83	
รวม	85	126	75	85	371	

P <0.05

จากตาราง 34 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภูมิสำเนาเดิมกับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 15.941 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าภูมิสำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมจึงเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

P<0.05 หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าภูมิสำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิสำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ภูมิสำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม

H_1 : ภูมิสำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม

ตาราง 35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาเดิมกับค่าที่พักอาศัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
หน่วย : คน

ภูมิลำเนาเดิม	ค่าที่พักอาศัย				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
จังหวัดสมุทรปราการ	235	23	6	24	288	7.844
นอกจังหวัดสมุทรปราการ	78	2	0	3	83	
รวม	313	25	6	27	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 35 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภูมิลำเนาเดิมกับค่าที่พักอาศัยพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 7.844 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าที่พักอาศัยจึงเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าที่พักอาศัย

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าที่พักอาศัย โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าที่พักอาศัย

H_1 : ภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าที่พักอาศัย

ตาราง 36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาเดิมกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

ภูมิลำเนาเดิม	ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
จังหวัดสมุทรปราการ	106	143	18	21	288	5.286
นอกจังหวัดสมุทรปราการ	36	32	4	11	83	
รวม	142	175	22	32	371	

$P > 0.05$

จากตาราง 36 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภูมิฐานะเดิมกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 5.286 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % แสดงให้เห็นว่า ภูมิฐานะเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่สัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดจึงไม่เป็นไปตามที่ สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P > 0.05$ หมายความว่ายอมรับสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าภูมิฐานะเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิฐานะเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ภูมิฐานะเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

H_1 : ภูมิฐานะเดิม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

ตาราง 37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิฐานะเดิมกับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ภูมิฐานะเดิม	ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
จังหวัดสมุทรปราการ	66	160	45	17	288	10.998
นอกจังหวัดสมุทรปราการ	34	37	8	4	83	
รวม	100	197	53	21	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 37 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิฐานะเดิมกับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 10.998 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าภูมิฐานะเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าภูมิฐานะเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา

H_1 : ภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา

ตาราง 38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาเดิมกับค่าอุปกรณ์การเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

ภูมิลำเนาเดิม	ค่าอุปกรณ์การเรียน				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
จังหวัดสมุทรปราการ	191	85	6	6	288	7.416
นอกจังหวัดสมุทรปราการ	56	21	6	0	83	
รวม	247	106	12	6	371	

$P > 0.05$

จากตาราง 38 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภูมิลำเนาเดิมกับค่าอุปกรณ์การเรียนพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 7.416 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่สัมพันธ์กับค่าอุปกรณ์การเรียนจึงไม่เป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P > 0.05$ หมายความว่ายอมรับสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าอุปกรณ์การเรียน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าอุปกรณ์การเรียน โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับอุปกรณ์การเรียน

H_1 : ภูมิลำเนาเดิม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับอุปกรณ์การเรียน

ตาราง 39 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาเดิมกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

ภูมิลำเนาเดิม	ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
จังหวัดสมุทรปราการ	11	134	116	27	288	9.963
นอกจังหวัดสมุทรปราการ	2	26	39	16	83	
รวม	13	160	155	43	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 39 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภูมิลำเนาเดิมกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 9.963 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับตัวแปรภูมิลำเนาเดิมกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : ภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

H_1 : ภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

ตาราง 40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าอาหารประจำวันของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

อาชีพปัจจุบันของ ผู้ปกครอง	ค่าอาหารประจำวัน				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
การรับราชการ	0	46	27	19	92	40.530
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0	9	11	5	25	
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	4	20	12	12	48	
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	5	58	16	49	128	
เกษตรกร	0	7	8	4	19	
อื่นๆ	6	27	8	4	59	
รวม	15	167	82	107	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 40 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าอาหารประจำวันพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 40.530 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวันเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวัน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าอาหารประจำวัน โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวัน

H_1 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวัน

ตาราง 41 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

อาชีพปัจจุบันของ ผู้ปกครอง	ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
การรับราชการ	44	44	3	1	92	64.606
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9	16	0	0	25	
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	30	15	3	0	48	
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจ	51	41	20	16	128	
ส่วนตัว						
เกษตรกร	8	11	0	0	19	59
อื่นๆ	42	12	2	3		
รวม	184	139	28	20	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 41 เมื่อพิจารณาระหว่างตัวแปรอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 64.606 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ

H_1 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ

ตาราง 42 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

อาชีพปัจจุบันของ ผู้ปกครอง	ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
การรับราชการ	28	62	2	0	92	91.211
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	18	7	0	0	25	
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	29	16	3	0	46	
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจ	54	48	22	4	128	
ส่วนตัว						
เกษตรกร	6	8	0	5	19	59
อื่นๆ	34	20	2	3	59	
รวม	169	161	29	12	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 42 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 91.211 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม

H_1 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม

ตาราง 43 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่ารักษาพยาบาลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง	ค่ารักษาพยาบาล				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาทขึ้นไป		
การรับราชการ	81	11	0	0	92	48.853
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	14	0	0	25	
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	45	3	0	0	48	
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	87	38	3	0	128	
เกษตรกร	13	6	0	0	19	
อื่นๆ	54	5	0	0	59	
รวม	291	77	3	0	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 43 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่ารักษาพยาบาลพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 48.853 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาลเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาล

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่ารักษาพยาบาล โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาล

H_1 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาล

ตาราง 44 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าบริการส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง	ค่าบริการส่วนตัว				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
การรับราชการ	75	15	2	0	92	31.991
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	19	6	0	0	25	
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	33	13	0	2	48	
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	85	39	4	0	128	
เกษตรกร	17	1	1	0	19	59
อื่นๆ	37	22	0	0	59	
รวม	266	96	7	2	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 44 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าบริการส่วนตัวพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 31.991 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัวเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัว

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าบริการส่วนตัว โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัว

H_1 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัว

ตาราง 45 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง	ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
การรับราชการ	70	18	4	0	92	17.795
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	9	0	0	25	
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	39	9	0	0	48	
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	99	26	3	0	128	
เกษตรกร	16	1	2	0	19	
อื่นๆ	51	8	0	0	59	
รวม	291	71	9	0	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 45 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 17.795 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา

H_1 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา

ตาราง 46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง	ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
การรับราชการ	18	42	20	12	92	52.081
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	6	10	0	9	25	
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	11	20	6	11	48	
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	22	32	38	36	128	
เกษตรกร	11	8	0	0	19	
อื่นๆ	17	14	11	17	59	
รวม	85	126	75	85	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 46 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 52.081 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม

H_1 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม

ตาราง 47 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าที่พักอาศัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

อาชีพปัจจุบันของ ผู้ปกครอง	ค่าที่พักอาศัย				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
การรับราชการ	77	9	0	6	92	39.022
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	22	0	0	3	25	
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	33	5	4	6	48	
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจ	116	3	0	9	128	
ส่วนตัว						
เกษตรกร	19	0	0	0	19	59
อื่นๆ	46	8	2	3	59	
รวม	313	25	6	27	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 47 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าที่พักอาศัยพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 39.022 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าที่พักอาศัยเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าที่พักอาศัย

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าที่พักอาศัย โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าที่พักอาศัย

H_1 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าที่พักอาศัย

ตาราง 48 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง	ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
การรับราชการ	35	40	4	13	92	53.363
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	6	16	3	0	25	
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	10	28	5	5	48	
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	54	52	9	13	128	
เกษตรกร	0	17	1	1	19	59
อื่นๆ	37	22	0	0	59	
รวม	142	175	22	32	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 48 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 53.363 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % แสดงให้เห็นว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

H_1 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

ตาราง 49 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าพาหนะเพื่อเดินทางเพื่อการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

อาชีพปัจจุบันของ ผู้ปกครอง	ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
การรับราชการ	40	32	11	9	92	48.595
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9	9	7	0	25	
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	7	35	6	0	48	
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจ	23	75	18	12	128	
ส่วนตัว						
เกษตรกร	5	13	1	0	19	59
อื่นๆ	16	33	10	0	59	
รวม	100	197	53	21	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 49 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาพบว่า χ^2 ที่คำนวณได้ 48.595 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา

H_1 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา

ตาราง 50 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าอุปกรณ์การเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง	ค่าอุปกรณ์การเรียน				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาทขึ้นไป		
การรับราชการ	74	11	1	6	92	43.134
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	20	5	0	0	25	
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	27	19	2	0	48	
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	80	43	5	0	128	
เกษตรกร	11	8	0	0	19	
อื่นๆ	35	20	4	0	59	
รวม	247	106	12	6	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 50 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าอุปกรณ์การเรียนพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 43.134 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอุปกรณ์การเรียนเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอุปกรณ์การเรียน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าอุปกรณ์การเรียนโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าอุปกรณ์การเรียน

H_1 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอุปกรณ์การเรียน

ตาราง 51 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

อาชีพปัจจุบันของ ผู้ปกครอง	ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
การรับราชการ	7	45	31	9	92	46.056
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0	1	17	7	25	
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	0	11	29	8	48	
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	4	67	44	13	128	
เกษตรกร	0	7	11	1	19	
อื่นๆ	2	29	23	5	59	
รวม	8	144	176	43	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 51 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 46.056 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

H_1 อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

ตาราง 52 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าอาหารประจำวันของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง	ค่าอาหารประจำวัน				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาทขึ้นไป		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	4	5	2	7	18	46.196
5,000-10,000 บาท	0	26	18	16	60	
10,001-15,000 บาท	2	53	11	14	80	
15,001-20,000 บาท	4	28	14	24	70	
20,001-25,000 บาท	3	27	23	18	71	
30,000 บาทขึ้นไป	2	28	14	28	72	
ไม่มีรายได้	0	0	0	0	0	
รวม	15	167	82	107	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 52 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าอาหารประจำวันพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 46.196 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวันเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวัน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าอาหารประจำวันโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวัน

H_1 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวัน

ตาราง 53 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ

หน่วย : คน

รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง	ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาทขึ้นไป		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	17	1	0	0	18	65.531
5,000-10,000 บาท	32	28	0	0	60	
10,001-15,000 บาท	48	26	4	2	80	
15,001-20,000 บาท	26	22	12	10	70	
20,001-25,000 บาท	34	34	3	0	71	
30,000 บาทขึ้นไป	27	28	9	8	72	
ไม่มีรายได้	0	0	0	0	0	
รวม	184	139	28	20	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 53 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 65.531 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ

H_1 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ

ตาราง 54 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง	ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาทขึ้นไป		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	15	3	0	0	18	43.085
5,000-10,000 บาท	27	26	2	5	60	
10,001-15,000 บาท	32	38	6	4	80	
15,001-20,000 บาท	28	34	8	0	70	
20,001-25,000 บาท	39	32	0	0	71	
30,000 บาทขึ้นไป	28	28	13	3	72	
ไม่มีรายได้	0	0	0	0	0	
รวม	169	161	29	12	371	

P < 0.05

จากตาราง 54 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 43.085 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่2)

P<0.05 หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม

H_1 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม

ตาราง 55 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่ารักษาพยาบาลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง	ค่ารักษาพยาบาล				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาทขึ้นไป		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	18	0	0	0	18	17.970
5,000-10,000 บาท	48	12	0	0	60	
10,001-15,000 บาท	61	16	3	0	80	
15,001-20,000 บาท	55	15	0	0	70	
20,001-25,000 บาท	57	14	0	0	71	
30,000 บาทขึ้นไป	52	20	0	0	72	
ไม่มีรายได้	0	0	0	0	0	
รวม	291	77	3	0	371	

$P > 0.05$

จากตาราง 55 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่ารักษาพยาบาล พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 17.970 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่สัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาลจึงไม่เป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่2)

$P > 0.05$ หมายความว่ายอมรับสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาล

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่ารักษาพยาบาลโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาล

H_1 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาล

ตาราง 56 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าบริการส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง	ค่าบริการส่วนตัว				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาทขึ้นไป		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	8	10	0	0	18	34.876
5,000-10,000 บาท	52	7	1	0	60	
10,001-15,000 บาท	63	17	0	0	80	
15,001-20,000 บาท	47	23	0	0	70	
20,001-25,000 บาท	49	19	2	0	71	
30,000 บาทขึ้นไป	47	19	4	2	72	
ไม่มีรายได้	0	0	0	0	0	
รวม	266	96	7	2	371	

P < 0.05

จากตาราง 56 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าบริการส่วนตัวพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 34.876 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัวเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่2)

P<0.05 หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัว

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าบริการส่วนตัวโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัว

H_1 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัว

ตาราง 57 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

รายได้ต่อเดือนของผู้ ปกครอง	ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	15	1	2	0	18	24.490
5,000-10,000 บาท	52	8	0	0	60	
10,001-15,000 บาท	61	16	3	0	80	
15,001-20,000 บาท	49	21	0	0	70	
20,001-25,000 บาท	58	9	4	0	71	
30,000 บาทขึ้นไป	56	16	0	0	72	
ไม่มีรายได้	0	0	0	0	0	
รวม	291	71	9	0	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 57 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 24.490 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาจึงเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา

H_1 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา

ตาราง 58 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง	ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาทขึ้นไป		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	9	6	0	3	18	57.285
5,000-10,000 บาท	22	25	6	7	60	
10,001-15,000 บาท	12	34	13	21	80	
15,001-20,000 บาท	16	17	22	15	70	
20,001-25,000 บาท	10	31	20	10	71	
30,000 บาทขึ้นไป	16	13	14	29	72	
ไม่มีรายได้	0	0	0	0	0	
รวม	85	126	75	85	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 58 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมพบว่าค่า χ^2 ที่ใช้ในการคำนวณได้ 57.285 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม

H_1 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม

ตาราง 59 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าที่พักอาศัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

รายได้ต่อเดือนของผู้ ปกครอง	ค่าที่พักอาศัย				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	11	7	0	0	18	46.808
5,000-10,000 บาท	49	3	2	6	60	
10,001-15,000 บาท	72	4	0	4	80	
15,001-20,000 บาท	62	2	0	6	70	
20,001-25,000 บาท	56	5	4	6	71	
30,000 บาทขึ้นไป	63	4	0	5	72	
ไม่มีรายได้	0	0	0	0	0	
รวม	313	25	6	27	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 59 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าที่พักอาศัยพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 46.808 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าที่พักอาศัยเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าที่พักอาศัย

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าที่พักอาศัยโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าที่พักอาศัย

H_1 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าที่พักอาศัย

ตาราง 60 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง	ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาทขึ้นไป		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	7	7	0	4	18	30.962
5,000-10,000 บาท	31	22	1	6	60	
10,001-15,000 บาท	30	33	5	12	80	
15,001-20,000 บาท	28	38	4	0	70	
20,001-25,000 บาท	27	36	6	2	71	
30,000 บาทขึ้นไป	19	39	6	8	72	
ไม่มีรายได้	0	0	0	0	0	
รวม	142	175	22	32	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 60 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 30.962 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

H_1 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

ตาราง 61 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง	ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาทขึ้นไป		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0	11	3	4	18	36.737
5,000-10,000 บาท	22	34	2	2	60	
10,001-15,000 บาท	28	35	15	2	80	
15,001-20,000 บาท	15	44	9	2	70	
20,001-25,000 บาท	18	35	10	8	71	
30,000 บาทขึ้นไป	17	38	14	3	72	
ไม่มีรายได้	0	0	0	0	0	
รวม	100	197	53	21	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 61 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา 36.737 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา

H_1 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา

ตาราง 62 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าอุปกรณ์การเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง	ค่าอุปกรณ์การเรียน				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาทขึ้นไป		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	10	8	0	0	18	46.150
5,000-10,000 บาท	46	12	2	0	60	
10,001-15,000 บาท	55	25	0	0	80	
15,001-20,000 บาท	49	17	4	0	70	
20,001-25,000 บาท	47	18	0	6	71	
30,000 บาทขึ้นไป	40	26	6	0	72	
ไม่มีรายได้	0	0	0	0	0	
รวม	247	106	12	6	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 62 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าอุปกรณ์การเรียนพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 46.150 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอุปกรณ์การเรียนเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอุปกรณ์การเรียน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าอุปกรณ์การเรียนโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าอุปกรณ์การเรียน

H_1 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอุปกรณ์การเรียน

ตาราง 63 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง	ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาทขึ้นไป		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	2	4	12	0	18	54.394
5,000-10,000 บาท	0	30	22	8	60	
10,001-15,000 บาท	4	40	36	0	80	
15,001-20,000 บาท	0	34	30	6	70	
20,001-25,000 บาท	0	34	24	13	71	
30,000 บาทขึ้นไป	7	18	31	16	72	
ไม่มีรายได้	0	0	0	0	0	
รวม	13	160	155	43	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 63 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 54.394 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

H_1 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

ตาราง 64 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าอาหารประจำวันของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

รายได้ต่อเดือนของนักเรียน	ค่าอาหารประจำวัน				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	13	113	54	61	241	13.102
3,001-4,000 บาท	2	39	23	28	92	
4,001-5,000 บาท	0	14	5	18	37	
5,001-6,000 บาท	0	1	0	0	1	
6,000 บาท ขึ้นไป	0	0	0	0	0	
รวม	15	167	82	107	371	

$P > 0.05$

จากตาราง 64 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าอาหารประจำวันพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 13.102 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่สัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวันจึงไม่เป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่2)

$P > 0.05$ หมายความว่ายอมรับสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าอาหารประจำโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำ

H_1 รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำ

ตาราง 65 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ

หน่วย : คน

รายได้ต่อเดือนของนักเรียน	ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	144	74	18	5	241	56.087
3,001-4,000 บาท	31	48	5	8	98	
4,001-5,000 บาท	9	17	4	7	37	
5,001-6,000 บาท	0	0	1	0	1	
6,000 บาท ขึ้นไป	0	0	0	0	0	
รวม	184	139	28	20	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 65 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 56.087 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจโดยมี สมมติฐานที่ว่า

H_0 รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อน

H_1 รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อน

ตาราง 66 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

รายได้ต่อเดือนของนักเรียน	ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	130	86	17	8	241	39.374
3,001-4,000 บาท	33	54	5	0	92	
4,001-5,000 บาท	6	20	7	4	37	
5,001-6,000 บาท	0	1	0	0	1	
6,000 บาท ขึ้นไป	0	0	0	0	0	
รวม	169	161	29	12	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 66 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 39.374 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม

H_1 รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม

ตาราง 67 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่ารักษาพยาบาลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

รายได้ต่อเดือนของนักเรียน	ค่ารักษาพยาบาล				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	192	46	3	0	241	8.547
3,001-4,000 บาท	65	27	0	0	92	
4,001-5,000 บาท	33	4	0	0	37	
5,001-6,000 บาท	1	0	0	0	1	
6,000 บาท ขึ้นไป	0	0	0	0	0	
รวม	291	77	3	0	371	

$P > 0.05$

จากตาราง 67 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่ารักษาพยาบาลพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 8.547 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่สัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาลจึงไม่เป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P > 0.05$ หมายความว่ายอมรับสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาล

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่ารักษาพยาบาลโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาล

H_1 : รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่ารักษาพยาบาล

ตาราง 68 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าบริการส่วนตัวของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน						
รายได้ต่อเดือนของนักเรียน	ค่าบริการส่วนตัว				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	186	50	3	2	241	19.737
3,001-4,000 บาท	62	28	2	0	92	
4,001-5,000 บาท	17	18	2	0	37	
5,001-6,000 บาท	1	0	0	0	1	
6,000 บาท ขึ้นไป	0	0	0	0	0	
รวม	266	96	7	2	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 68 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าบริการส่วนตัว พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 19.737 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัวเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัว

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับโดยมีสมมติฐานที่ว่าค่าบริการส่วนตัว

H_0 : รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัว

H_1 : รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าบริการส่วนตัว

ตาราง 69 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

					หน่วย : คน	
รายได้ต่อเดือนของนักเรียน	ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา				รวม	χ^2
	น้อยกว่า	501-1,000	1,001-1,500	1,500 บาท		
	500 บาท	บาท	บาท	ขึ้นไป		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	194	38	9	0	241	11.313
3,001-4,000 บาท	71	21	0	0	92	
4,001-5,000 บาท	25	12	0	0	37	
5,001-6,000 บาท	1	0	0	0	1	
6,000 บาทขึ้นไป	0	0	0	0	0	
รวม	291	71	9	0	371	

$P > 0.05$

จากตาราง 69 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 11.313 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่สัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาจึงไม่เป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P > 0.05$ หมายความว่ายอมรับสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา

H_1 รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา

ตาราง 70 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

รายได้ต่อเดือนของนักเรียน	ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	70	95	37	49	241	46.561
3,001-4,000 บาท	9	27	24	32	92	
4,001-5,000 บาท	6	4	13	14	37	
5,001-6,000 บาท	0	0	1	0	1	
6,000 บาท ขึ้นไป	0	0	0	0	0	
รวม	85	126	75	85	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 70 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 46.561 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม

H_1 รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม

ตาราง 71 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าที่พักอาศัยของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย

หน่วย : คน

รายได้ต่อเดือนของนักเรียน	ค่าที่พักอาศัย				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	199	21	6	15	241	24.209
3,001-4,000 บาท	80	3	0	9	92	
4,001-5,000 บาท	34	0	0	3	37	
5,001-6,000 บาท	0	1	0	0	1	
6,000 บาท ขึ้นไป	0	0	0	0	0	
รวม	313	25	6	27	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 71 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าที่พักอาศัยพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 24.209 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าที่พักอาศัยเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าที่พักอาศัย

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าที่พักอาศัยโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 : รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าที่พักอาศัย

H_1 : รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าที่พักอาศัย

ตาราง 72 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

					หน่วย : คน	
รายได้ต่อเดือนของนักเรียน	ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	112	99	11	19	241	40.410
3,001-4,000 บาท	24	58	3	7	92	
4,001-5,000 บาท	6	17	8	6	37	
5,001-6,000 บาท	0	1	0	0	1	
6,000 บาท ขึ้นไป	0	0	0	0	0	
รวม	142	175	22	32	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 72 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 40.410 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

H_1 รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

ตาราง 73 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าพาหนะและค่าเดินทาง
เพื่อการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

					หน่วย : คน	
รายได้ต่อเดือนของนักเรียน	ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	64	132	35	10	241	6.566
3,001-4,000 บาท	28	43	12	9	92	
4,001-5,000 บาท	8	21	6	2	37	
5,001-6,000 บาท	0	1	0	0	1	
6,000 บาท ขึ้นไป	0	0	0	0	0	
รวม	100	197	53	21	371	

$P > 0.05$

จากตาราง 73 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 6.566 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่สัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาจึงไม่เป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P > 0.05$ หมายความว่ายอมรับสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา

H_1 รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา

ตาราง 74 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าอุปกรณ์การเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

รายได้ต่อเดือนของนักเรียน	ค่าอุปกรณ์การเรียน				หน่วย : คน	
					รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาท ขึ้นไป		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	160	76	5	0	241	58.844
3,001-4,000 บาท	67	15	4	6	92	
4,001-5,000 บาท	20	15	2	0	37	
5,001-6,000 บาท	0	0	1	0	1	
6,000 บาท ขึ้นไป	0	0	0	0	0	
รวม	247	106	12	6	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 74 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าอุปกรณ์การเรียนพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 58.844 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอุปกรณ์การเรียนจึงเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอุปกรณ์การเรียน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าอุปกรณ์การเรียน โดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าอุปกรณ์การเรียน

H_1 รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอุปกรณ์การเรียน

ตาราง 75 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

					หน่วย : คน	
รายได้ต่อเดือนของนักเรียน	ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม				รวม	χ^2
	น้อยกว่า 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-1,500 บาท	1,500 บาทขึ้นไป		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	11	108	108	14	241	29.382
3,001-4,000 บาท	0	39	34	19	92	
4,001-5,000 บาท	2	13	12	10	37	
5,001-6,000 บาท	0	0	1	0	1	
6,000 บาท ขึ้นไป	0	0	0	0	0	
รวม	13	160	155	43	371	

$P < 0.05$

จากตาราง 75 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ต่อเดือนของนักเรียนกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มพบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้ 29.328 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเป็นไปตามที่สมมติฐานได้กำหนดไว้ (สมมติฐานที่ 2)

$P < 0.05$ หมายความว่าปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มโดยมีสมมติฐานที่ว่า

H_0 รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

H_1 รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาและวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ สามารถสรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะได้ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำแนกตามเพศ ระดับชั้น ภูมิสำเนาเดิม อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของนักเรียน
2. เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวในด้านต่างๆ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ได้แก่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 371 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการโดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC for window version 12.0 และวิเคราะห์ด้วยสถิติดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์สถานภาพปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ โดยการหาค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวในด้านต่างๆของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยทางสังคม กับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ด้วยการทดสอบค่าไคสแควร์ด้วยความเป็นอิสระ (Chi-Square for Independence)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาสภาพปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ

1. การวิเคราะห์สภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและปัจจัยด้านสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ โดยการหาค่าร้อยละ

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1.1 สภาพด้านปัจจัยส่วนบุคคล

เพศ จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ พบว่าเป็นเพศชายร้อยละ 48.2 และเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 51.8

ระดับชั้น จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 34.8 รองลงมาเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 32.6 ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 32.6

1.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

ภูมิลาเนาเดิม จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ พบว่า มีภูมิลาเนาเดิมอยู่ในเขตจังหวัดสมุทรปราการมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 77.6 ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีภูมิลาเนาเดิมอยู่นอกเขตจังหวัดสมุทรปราการคิดเป็นร้อยละ 22.4

อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาประกอบอาชีพรับราชการ

คิดเป็นร้อยละ 24.8 รองลงมาพบว่าประกอบอาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 15.9 รองลงมาประกอบอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชนคิดเป็นร้อยละ 12.9 รองลงมาประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 6.7 ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพเกษตรกร มีสัดส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 5.1

รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001-15,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 21.6 รองลงมาได้ 30,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 19.4 รองลงมาได้ 20,001-25,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 19.1 รองลงมาได้ 15,001-20,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 18.9 รองลงมาได้ 5,001-10,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 16.2 รองลงมาได้ต่ำกว่า 5,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 4.9 ผู้ปกครองที่ไม่มีรายได้มีสัดส่วนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 0.00

รายได้ต่อเดือนของนักเรียน จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 65.0 รองลงมาได้ 3,001-4,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 24.8 รองลงมาได้ 4,001- 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.0 รองลงมาได้ 5,000 -6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.3 รายได้ของนักเรียนที่มีสัดส่วนน้อยที่สุด 6,000 บาท ขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 0.00

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวค่าใช้จ่ายส่วนตัวในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1,385.07 บาทและมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1430.129 บาท ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนในส่วนนี้ประมาณ 1,001-1,500 บาทซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงที่สุด รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายที่ทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1,139.73 บาท และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 353.729 บาท ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนมากกว่า 1,500 บาทขึ้นไป รองลงมาเป็นค่าอาหารประจำวันของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1,120.34 บาท และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 446.760 บาทซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนประมาณ 1,001-1,500 บาทรองลงมาเป็นค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 747.25 บาท และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 370.811 บาทซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนประมาณ 500-1,000 บาท รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 669.71 บาท และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 364.433 บาท

ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนประมาณ 500-1,000 บาท รองลงมาเป็นค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 662.53 บาท และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 317.717 บาท ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนประมาณ 501-1,000 บาท รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 518.70 บาท และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 446.080 บาท ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนประมาณ 501-1,000 บาท รองลงมาเป็น ค่าอุปกรณ์การเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 421 บาทและมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 309.842 บาท ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนในค่าใช้จ่ายส่วนนี้ต่ำกว่า 500 บาท รองลงมาเป็นค่าบริการส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 308.71 บาท และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 303.357 บาท ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนในค่าใช้จ่ายส่วนนี้ต่ำกว่า 500 บาท รองลงมาเป็นค่าที่พักอาศัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 225.88 บาทและมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 542.994 บาท ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนในค่าใช้จ่ายส่วนนี้ต่ำกว่า 500 บาท รองลงมาเป็นค่ารักษาพยาบาลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 208.63 บาท และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 265.222 บาท ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนในค่าใช้จ่ายส่วนนี้ต่ำกว่า 500 บาท ค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนาเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่น้อยที่สุดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 184.31 บาท และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 349.586 บาท ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใช้จ่ายเงินต่อเดือนในค่าใช้จ่ายส่วนนี้ต่ำกว่า 500 บาท

3.การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยทางสังคมกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนวมินทราชินูทิศสวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ

3.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการวิเคราะห์พบว่าเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวัน ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าบริการส่วนตัว ค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนา ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม ค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แต่ในทางตรงกันข้ามมีปัจจัยสองประเภทที่ไม่มีสัมพันธ์กับ

เพศ ได้แก่ ค่ารักษาพยาบาล และค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 (สมมติฐานที่1)

จากการวิเคราะห์พบว่าระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับ ค่าอาหารประจำวัน ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม ค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียน เรียกเก็บเพิ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แต่ในทางตรงกันข้ามมีปัจจัย สองประเภทที่ไม่มีสัมพันธ์กับระดับชั้นได้แก่ ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 (สมมติฐานที่1)

3.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยทางสังคมกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการวิเคราะห์พบว่าภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยทางสังคมมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ค่าบริการส่วนตัว ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม ค่าที่พักอาศัย ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แต่ในทางตรงกันข้ามมีปัจจัย ที่ไม่มีสัมพันธ์กับภูมิลำเนาเดิม ได้แก่ ค่าอาหารประจำวัน ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การเรียน (สมมติฐานที่2)

จากการวิเคราะห์พบว่าอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองและรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยทางสังคมซึ่งมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 12 ประเภท ได้แก่ ค่าอาหารประจำวัน ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการส่วนตัว ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม ค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 (สมมติฐานที่2)

จากการวิเคราะห์พบว่ารายได้ต่อเดือนของของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยทางสังคมมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม ค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แต่ในทางตรงกันข้ามมีปัจจัยสี่ประเภทที่ไม่มีสัมพันธ์กับรายได้ต่อเดือนของนักเรียน ได้แก่ ค่าอาหารประจำวัน ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา (สมมติฐานที่2)

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีประเด็นที่สำคัญในการอภิปรายผลดังนี้

1. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายแบ่งออกเป็นปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมโดยจำแนกตามเพศ ระดับชั้น ภูมิภาคและเดิมอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของนักเรียน

ปัจจัยส่วนบุคคล

1.1 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำแนกตามเพศ

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่าเพศชายมีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 7 ประเภทที่มีการใช้จ่ายมากกว่าเพศหญิง ได้แก่ ค่าอาหารประจำวัน ค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มซึ่งค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 501-1,000 บาท เหตุที่ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ของเพศชายมากกว่าเนื่องจากเพศชายสามารถหาความสำราญได้มากกว่าเพศหญิงซึ่งผู้ปกครองต้องคอยเอาใจใส่ดูแลเพศหญิงเป็นพิเศษ ในทางตรงกันเพศหญิงก็มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่าเพศชายอยู่ 5 ประเภทได้แก่ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าพาหนะไปกลับภูมิภาค ค่าที่พักอาศัย ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาซึ่งค่าใช้จ่ายในส่วนนี้มากกว่าเพศชายเพราะเพศหญิงเป็นเพศที่รักความสวยงามต้องคอยดูแลเอาใจใส่มากกว่าเพศชายไม่ว่าจะเป็นเรื่องการแต่งตัวด้านการเลือกซื้อเสื้อผ้าซึ่งค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง ต่ำกว่า 500 บาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนิกา ศิลปอนันต์ และ จุฑา จัตรคุปต์ (2517:45) และสอดคล้องกับคณิตี สูงสิตานนท์ (2518:53) นักศึกษาหญิงเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่านักศึกษาชายแต่นักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายเกือบทุกประเภทสูงกว่านักศึกษาหญิง

1.2 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำแนกตามระดับชั้น

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับพบว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ต้องเสียมากที่สุดไม่ว่าจะค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าพาหนะเพื่อการศึกษา ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ค่ารักษาพยาบาล ซึ่งเสียค่าใช้จ่ายอยู่ในช่วง 501-1,000 บาทต่อเดือนใน ส่วนค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าที่พักอาศัย ค่าพาหนะไปกลับภูมิภาคเสียค่าใช้จ่ายอยู่ในช่วงต่ำกว่า 500 บาทต่อเดือนรองมาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ต้องเสีย ได้แก่ ค่าอาหาร ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่ายที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มอยู่ในช่วง 501-1,000 บาทต่อเดือนในส่วนของการบริการส่วนตัวค่าใช้จ่ายอยู่ในช่วงต่ำกว่า 500 บาทต่อเดือนและนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม อยู่ในช่วง 501-1,000 บาท

เหตุที่มัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษามากเนื่องจากเป็นช่วงที่เข้าสู่การเรียนใหม่ในอีกระดับหนึ่งจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบตามสายการเรียนที่นักเรียนเล็ก ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมมากเนื่องจากเป็นช่วงการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนสอบเข้าในระดับอุดมศึกษาซึ่งสอดคล้องกับกับการสำรวจของปาริชาติ รัตนรักษ์และสมหวัง ชัยตามล (2530) ที่พบว่านักศึกษาที่เรียนในระดับชั้นต่างกันจะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาต่างกัน

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

1.3 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่านักเรียนที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในเขตจังหวัดสมุทรปราการมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 12 ประเภทมากกว่านักเรียนที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่นอกเขตจังหวัดสมุทรปราการอาจเป็นเพราะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่อยู่ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ มีบ้านหรือที่พักอยู่ในจังหวัดและอาชีพส่วนใหญ่ของผู้ปกครองมีรายได้ค่อนข้างสูงไม่ว่าจะเป็นอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน รวมทั้งเจ้าของกิจการหรือธุรกิจส่วนตัวในขณะเดียวกันอาชีพของผู้ปกครองของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่นอกเขตจังหวัดสมุทรปราการส่วนมากเป็นอาชีพเกษตรกรและอาชีพรับราชการทำให้นักเรียนส่วนใหญ่มีข้อจำกัดในเรื่องรายได้จึงส่งผลกระทบต่อการใช้จ่ายเงินซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณัฐนนท์ ลีศัตรูพ่าย (2545) ที่กล่าวว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่เขตกรุงเทพมหานครจะมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด

1.4 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำแนกตามอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพเจ้าของกิจการหรือธุรกิจส่วนตัวเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 12 ประเภทสูงที่สุดโดยค่าอาหาร ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิง ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม ค่าใช้จ่ายที่ทางโรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มอยู่ในช่วง 501-1,000 บาทและค่าใช้จ่ายในส่วนที่เหลืออยู่ในช่วงต่ำกว่า 500 บาทต่อเดือน รองลงมาเป็นผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับราชการเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นอันดับสองรองลงมาประกอบอาชีพอื่นๆเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเป็นอันดับที่สาม รองลงมาประกอบอาชีพพนักงานลูกจ้างบริษัทเอกชนเป็นอันดับที่สี่ รองลงมาพนักงานรัฐวิสาหกิจและสุดท้ายประกอบอาชีพเกษตรกร การเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับอาชีพของผู้ปกครองที่สามารถสนับสนุนรายได้ให้แก่นักเรียนมากน้อยเพียงใดดังจะเห็นได้จากผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพเจ้าของกิจการหรือธุรกิจส่วนตัวสามารถจ่ายเงินค่าใช้จ่ายส่วนตัวได้มากเพราะรายได้ต่อเดือนค่อนข้างสูง ในทางตรงกันข้ามอาชีพ

เกษตรกรรมมีรายได้น้อยที่สุดเพราะการประกอบอาชีพต้องพึ่งพาฤดูกาลและสภาพภูมิอากาศที่ค่อนข้างที่จะเปลี่ยนแปลงไม่แน่นอนนักเรียนมัธยมศึกษาจึงต้องใช้จ่ายด้วยความประหยัดและระมัดระวัง

1.5 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำแนกตามรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาทมีจำนวนมากที่สุด และต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 12 ประเภทมากที่สุดรองลงมาเป็นผู้ปกครองที่มีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไปต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวสูงเป็นอันดับที่สอง รองลงมาเป็นผู้ปกครองที่มีรายได้ 20,001-25,000 บาทต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวสูงเป็นอันดับสาม รองลงมาเป็นผู้ปกครองที่มีรายได้ 15,001-20,000 บาทต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเป็นอันดับที่สี่ รองลงมาเป็นผู้ปกครองที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท ต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเป็นอันดับที่ห้ารองลงมาเป็นผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และอันดับสุดท้ายเป็นผู้ปกครองที่ไม่มีรายได้ซึ่งรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองนั้นมีความสัมพันธ์ กับอาชีพโดยที่ผู้ปกครองที่มีรายได้มากก็จะสามารถเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาได้สูงเนื่องจากมีความมั่นคงด้านฐานะทางเศรษฐกิจในทางตรงกันข้ามผู้ปกครองที่มีรายได้น้อยก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายได้น้อยและต้องใช้จ่ายด้วยความประหยัดและระมัดระวังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐนนท์ ลีศัตรูพ่าย (2545) ที่กล่าวว่าบิดามารดาที่มีรายได้ที่มั่นคงมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีทำให้การใช้จ่ายของนักศึกษาสูงกว่าเมื่อเทียบกับบิดามารดาที่มีรายได้ได้น้อยหรือฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี

1.6 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำแนกตามรายได้ต่อเดือนของนักเรียน

จากการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยรวมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่ารายได้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ผู้ปกครองจ่ายให้ในแต่ละเดือนส่วนใหญ่ประมาณเดือนละต่ำกว่า 3,000 บาท รองลงมาเป็น 3,000-4,000 บาท รองลงมาเป็น 4,001-5,000 บาท อันดับต่อมาเป็น 5,001-6,000 บาทและในลำดับสุดท้ายสูงกว่า 6,000 บาทขึ้นไปเพื่อนำไปเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 12 ประเภทไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลหรือค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาส่วนใหญ่จะเสียค่าใช้จ่ายอยู่ที่ประมาณ 501-1,000 บาทและต่ำกว่า 500 บาทต่อเดือนซึ่งสอดคล้องกับรายได้ของผู้ปกครองถ้าผู้ปกครองมีรายได้มากหรือฐานะทางการเงินดีนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายก็สามารถใช้จ่ายเงินได้จำนวนมากขึ้นในทางตรงกันข้ามถ้ารายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนน้อยนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายก็ต้องใช้จ่ายอย่างประหยัดและระมัดระวังการใช้จ่ายมากขึ้น

2.การวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวค่าใช้จ่ายส่วนตัวในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมิทธาโชติศ สอนกุลลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ

2.1ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวในด้านต่าง ๆ จำแนกตามเพศ

จากการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวกับเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับค่าอาหารประจำวัน ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าบริการส่วนตัว ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม ค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แต่ในทางกลับกัน มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวสองประเภทที่ไม่มีสัมพันธ์กับเพศ ได้แก่ ค่ารักษาพยาบาล และค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 (สมมติฐานที่1)

2.2ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวในด้านต่าง ๆ จำแนกระดับชั้น

จากการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวกับระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับ ค่าอาหารประจำวัน ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม ค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แต่ในทางกลับกันข้าม มีค่าใช้จ่ายส่วนตัว สองประเภทที่ไม่มีสัมพันธ์กับระดับชั้นได้แก่ ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 (สมมติฐานที่1)

2.3ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวในด้านต่าง ๆ จำแนกภูมิลำเนาเดิม

จากการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวกับภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยทางสังคมมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ค่าบริการส่วนตัว ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม ค่าที่พักอาศัย ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แต่ในทางกลับกันมีค่าใช้จ่ายห้าประเภทที่ไม่มีสัมพันธ์กับภูมิลำเนาเดิม ได้แก่ ค่าอาหารประจำวัน ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การเรียน (สมมติฐานที่2)

2.4ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวในด้านต่าง ๆ จำแนกอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง

จากการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวกับอาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยทางสังคมซึ่งมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง12ประเภท ได้แก่ ค่าอาหารประจำวัน ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการส่วนตัว ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม ค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่า

อุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 (สมมติฐานที่2)

2.5 ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวในด้านต่าง ๆ จำแนกรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง จากการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวกับรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 12 ประเภท ได้แก่ ค่าอาหารประจำวัน ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการส่วนตัว ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม ค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 (สมมติฐานที่2)

2.6 ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวในด้านต่าง ๆ จำแนกรายได้ต่อเดือนของของนักเรียน จากการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวกับรายได้ต่อเดือนของของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยทางสังคมมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม ค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่มมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 แต่ในทางกลับกันมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวสี่ประเภทที่ไม่มีสัมพันธ์กับรายได้ต่อเดือนของของนักเรียน ได้แก่ ค่าอาหารประจำวัน ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา (สมมติฐานที่2)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมโดยเฉลี่ยมีการใช้จ่ายสูงกว่าค่าใช้จ่ายส่วนตัวประเภทอื่นๆ เนื่องจากสาเหตุที่ว่าในการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นช่วงเชื่อมต่อที่จะก้าวเข้าสู่การเรียนในระดับอุดมศึกษานักเรียนจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมก่อนสอบโดยการไปเรียนเสริม จึงทำให้ค่าใช้จ่ายส่วนนี้สูงขึ้น ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ควรที่จะแก้ไขปัญหานี้โดยปรับโครงสร้างหลักสูตรและแผนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับนักเรียนโดยแบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม ได้แก่

1.1 กลุ่มที่หนึ่งเป็นนักเรียนที่ต้องการจะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ทางโรงเรียนควรจะมีการปรับเนื้อหาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสาขาที่นักเรียนจะเลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ประกอบกับต้องปรับการเรียนการสอนให้นักเรียนรู้จักคิดและวิเคราะห์เป็นเพื่อที่จะได้นำความรู้ไป

แก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้จริงทั้งในการเรียนระดับที่สูงขึ้นและการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

1.2 กลุ่มที่สองเป็นนักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อและพร้อมที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานดังนั้นทางโรงเรียนควรที่จะต้องปรับแผนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการประกอบอาชีพและมีการเชิญสถานประกอบการในเขตจังหวัดสมุทรปราการมาร่วมจัดหลักสูตรในการฝึกอบรมให้กับนักเรียนได้ปฏิบัติจริงเพื่อที่จะได้นำไปประกอบอาชีพได้จริงและสอดคล้องกับความต้องการแรงงานในตลาดแรงงานของจังหวัดสมุทรปราการอย่างแท้จริง

2. จากผลการศึกษาพบว่าปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัวมีสาเหตุเกิดมาจากการที่ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้ไม่เพียงพอประกอบกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้นดังนั้นผู้บริหารของทางโรงเรียนนวมิทธาขินุทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัยสมุทรปราการ ควรจัดหาทุนโดยการขอความร่วมมือจากสมาคมผู้ปกครองมาให้การสนับสนุนประกอบกับทางโรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการในจังหวัดสมุทรปราการไม่ว่าจะเป็นพ่อค่านักธุรกิจหรือองค์กรเอกชน ที่เล็งเห็นความสำคัญด้านการศึกษาได้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนเงินทุนทางการศึกษาในส่วนนี้ให้แก่นักเรียนมัธยมศึกษาและควรมีการปรับหลักสูตรการเรียนการสอนโดยมีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับวิชาเรียนเพื่อที่จะให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้มาประกอบอาชีพเสริมเพื่อหารายได้ในระหว่างเรียนเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระของผู้ปกครองในด้านค่าใช้จ่ายประกอบกับเมื่อจบการศึกษาไปแล้วไม่ได้ศึกษาต่อจะได้นำเอาความรู้ในส่วนนี้ไปประกอบอาชีพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ควรมีการทำการวิจัยในเรื่องของการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนอย่างต่อเนื่องทั้งนี้เพราะว่าสภาพการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาในเรื่องของเศรษฐกิจและสังคมอันเนื่องมาจากกระแสโลกาภิวัตน์ซึ่งมีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายเงินของนักเรียนในด้านต่าง ๆ

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครกับนักเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในต่างจังหวัดว่ามีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายส่วนตัวเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ก๋อ สวัสดิพานิชย์. (2528). แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฟันนี้พับบลิชชิง.
- กัญญาพัชร อรรถวิริยะ. (2539). การวิเคราะห์ต้นทุนทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตกลาง ในปีงบประมาณ 2538. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- กาญจนา คุณารักษ์. (2522). การมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม.
- ขนิษฐา โฉลกพันธ์รัตน์. (2539) "การศึกษาค่าใช้จ่ายของนักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา) ขอนแก่นบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- คณที สูงสถิตานนท์. (2518). ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ก.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- คัชณีย์ โพคาวัฒน์. (2530). ค่าใช้จ่ายต่อหัวนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จำเรียง เองเจริญ. (2531). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. (อุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จิราภรณ์ บุญยิ่ง. (2541). การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะเศรษฐศาสตร์ระหว่างมหาวิทยาลัยเกริก เกษตรศาสตร์ ศรีปทุม. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก. ถ่ายเอกสาร.
- เจลิยว ภักดีบุรี. (2527). "วิชาที่ชื่อพัฒนศึกษาศาสตร์" พัฒนศึกษาศาสตร์ ประมวลบทความซึ่งเน้นการประยุกต์เพื่อพัฒนาประเทศ. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด พีเจ การพิมพ์.
- เจียบ ไทยยิ่ง. (2520). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. (การอุดมศึกษาและการฝึกหัดครู) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชนิกว ศิลปอนันต์; และ จุฑา ฉัตรคุปต์. (2517). รายงานสำรวจและวิจัยค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: ฝ่ายวางแผนและพัฒนา สำนักงานอธิการบดี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เช้า สิทธิชัย. (2526). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ณัฐนนท์ ลีศัตรูพ่าย. (2545). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สารนิพนธ์ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธนิษฐ์ เจียรนวนนท์. (2541, กุมภาพันธ์). 'เครือข่ายวิทยุภาคภัณฑ์' มุ่งมั่นพัฒนาการศึกษาของประเทศ. วารสารบัวบาน. 19(238) :5
- ธรรณา กาญจนรจิต. (2545). การศึกษาวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษาสถาบันราชภัฏเลย ปีงบประมาณ 2542-2544. ปริญญานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล; และคนอื่นๆ. (2545). รายงานผลการวิจัยเศรษฐศาสตร์การพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ตามแนวพระราชดำริ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธำรง บัวศรี. (2529, มกราคม-กุมภาพันธ์). "เศรษฐกิจการศึกษา." จันทรเกษม 68. : (9-12)
- นรินทร์ คุณาจิตพิมล. (2538). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของผู้เข้าศึกษาในโครงการพิเศษ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ปริญาครุศาสตร มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นราศรี ไวนิชกุลและชูศักดิ์ อุดมศรี. (2528). ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล สุวรรณหงส์. (2541). การศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น สูง สายบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- นันทวัน เจริญจิตต์. (2532). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาบัณฑิตศึกษาในสถาบัน การ ศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชนะ อัดถากร. (2514, ตุลาคม). บทบาทของการศึกษาในการพัฒนาเศรษฐกิจ. วารสารสภาการ ศึกษาแห่งชาติ. 6 (3) :3-5

บุหงา ชนะวิวัฒน์. (2519). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายรายหัวของนักศึกษาพาณิชยการ กรมอาชีวศึกษา.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2527, เมษายน - มิถุนายน) .การศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสังคมไทย ครุศาสตร 12 ฉบับที่ :1.

ประเสริฐ อุดติ. (2528). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวบุคคลของนิสิต นักศึกษา วิชาเอกพลศึกษา ระดับปริญญาตรีในภาคใต้. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

ปาริชาติ รัตนรักษ์ และ สมหวัง ชัยตามล. (2530). ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาสถาบัน อุดมศึกษา เอกชน. กรุงเทพฯ: รายงานการวิจัย.

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544). สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549).

พนม ลิ้มอารีย์; และคนอื่นๆ. รายงานการวิจัยรูปแบบการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พัชรี คราประยูร. (2514). การลงทุนเพื่อประสิทธิภาพทางการศึกษา.

เพ็ญแข แสงแก้ว. (2541). การวิจัยทางสังคมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่3.กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปิญโญ สาธร; และคนอื่นๆ. (2524). การลงทุนเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.

มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2540). ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา (ส่วนที่เป็นงบดำเนินการ) มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีงบประมาณ 2539. ขอนแก่น: กองแผนงาน มหาวิทยาลัย.

รุ่ง แก้วแดง.(2541).ปฏิวัติการศึกษาไทย. ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน

รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์. (2518). การลงทุนทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

รุ่งทิวา จักรกร. (2526). การมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ. (2545). คู่มือนักเรียนและผู้ปกครอง โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ. สมุทรปราการ: โรงเรียนน.

ลำดวน บุษบงษ์. (2528). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายรายหัวของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปีงบประมาณ 2525-2526. วิทยานิพนธ์ บช.ม. (การบัญชี). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร.

- วไลพร คุณุณทัย. (2527). ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษา เอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ ปรินูญการศึกษามหาบัณฑิต(การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2523). หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม. (2543). ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาในการผลิตบัณฑิต สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ปีการศึกษา 2542. พิษณุโลก: สำนักงานวางแผนและพัฒนา สถาบันฯ.
- สัญญา รัตนวราภรณ์. สรุปรวเคราะห์มัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน สํารวจ ชุมเมืองปัก. (2542). ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ ปรินูญการศึกษามหาบัณฑิต(การอุดมศึกษา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานสถาบันราชภัฏหน่วยศึกษานิเทศน์. (2537). ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษา สถาบันราชภัฏ. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- อภิชัย พันธเสน. (2519). เศรษฐศาสตร์การศึกษา การศึกษาปฏิรูปหรือปฏิวัติ. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- อัมพร วิจิตรพันธ์. (2520). เศรษฐศาสตร์การศึกษาและวางแผนกำลังคน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2529). การศึกษากับการพัฒนาและความสัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศ. สระบุรี: ปากเพียวารช่าง.

- Arikpo, Bassey. (1986, March). "A Comparison of the Relationship between Students Demographic Characteristic, the Administration of Their Finances and Their Academic Performances". *Dissertation Abstract International*. 45 (09) : 2702-A.
- Blaugh, M. (1970) *An Introduction to the Economics of Education* . New York : McGraw-Hill Company.
- Heller, Donal Eric. (1997). *Access to Public Higher Education. 1976-1994: New Evidence Frow and Analysis of the States (higher Education. Tuition, Financial Aid)*. Harvard University.

- Hetherington, B. Kathleen. (1995). *The Relationship of the Financial Aid and Other Selected Factors to Student Persistence in an Urban Community College (Urban Education)*. Widener University.
- Kamat, A.R. (1968). *Two Studies in Education*. India Cokhple Institute of Politics and Economics.
- Khana, R.K.; & Anthony, Bottomley. (1967). *Cost and Returns on Graduates of the University of Bradford*. (Mimeographed).
- O'Brien Patricia, Mary Alice. (1995). *What's a Loan Got to Do with It? Higher Education Enrollment and Willingness to Borrow (Student Loans. Financial Aid)*. Harvard University.
- Perlman, Richard.(1973) *The Economice of Education : Conceptual Problem and Policy Issues*. New York, McGraw-Hill Company.
- Schult, Theordore W. (1961). *Investment in Human Capital, American Economic Review* Vol.51.
- Sheehan, John.(1973) *The Economice of Education*. George Allen and Unwin Ltd.
- Sirios, Lee C. (1986, January). "The Relationship of Financial Aids and Financial Aid Package Composition to Persistence at a Private College". *Dissertation Abstract International*. 47(07) : 2450-A.
- UNESCO. (1982). *Basic training Programmer in Educational and Management Book II : concerns and challenges in Educational Planning*. Bangkok: UNESCO Regional office for Education in Asia and Pacific.
- Wind, W. Allen and Robert V. Harry. (1958). *Statistics: A New Approach*. Illinois: The Free Press, Glenoee.
- Woodhall, Maureen. (1970). *Student Loans : A Review of Experience in Scandinavia and Elsewhere*. London: The University of London.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/๕๙๔๐

วันที่ /3 กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายเพิ่มวิทย์ สุขโสตร์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2547” โดยมี อาจารย์รวิพรรณ สาลีผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐกาน์ตันสกุล และ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบสอบถามการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบตามให้ นายเพิ่มวิทย์ สุขโสตร์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณัฐกาน์ตันสกุล)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

13 กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายเพิ่มวิทย์ สุขโสตร์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2547” โดยมี อาจารย์รวิพรรณ สาลีผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นายเพิ่มวิทย์ สุขโสตร์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเลขากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ท. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 09-6939810

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือเพื่อทดสอบแบบสอบถาม

13 กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอลาขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสมุทรปราการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายเพิ่มวิทย์ สุขโสตร์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2547” โดยมี อาจารย์รวิพรรณ สาสีผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างแบบสอบถามการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2547 ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายเพิ่มวิทย์ สุขโสตร์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเชษฐกุล)

กณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานกณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ท. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 09-6939810

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

15 กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอกวามอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายเทิณวิทย์ สุขโสตร์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2547” โดยมี อาจารย์วิพรรณ สาทิผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ตอบแบบสอบถามการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2547 ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอกวามอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายเทิณวิทย์ สุขโสตร์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

/๗๙๕

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิตินันท์ โทร. 09-6939810

/3 กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนสมุทรปราการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายเทมวิทย์ สุขโสตร์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2547” โดยมี อาจารย์วีรพรรณ สาลีผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 คอบแบบสอบถามการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2547 ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายเทมวิทย์ สุขโสตร์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัทพ์ 09-6939810

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐกา ตันสกุล	อาจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี	อาจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ผจง อุบลเลิศ	ผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ
สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ

ภาคผนวก จ
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง : การศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำสารนิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต มีวัตถุประสงค์เพื่อ
ศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวน
กุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ

แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด มี
จำนวนข้อคำถาม 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัว แบบสอบถามเป็นแบบคำถามปลายเปิด มีจำนวนข้อคำ
ถาม 12 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนอัตราส่วน (Ratio Scales)

ขอความกรุณานักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรอกแบบสอบถามให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง
มากที่สุด ซึ่งข้อมูลที่ได้ทางผู้วิจัยจะนำไปแปลผลซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ปกครอง และทางโรงเรียนใน
ส่วนของการเตรียมความพร้อมด้านค่าใช้จ่าย ตลอดจนเป็นข้อมูลในการวางแผนด้านนโยบายเพื่อหาทาง
ช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหาด้านค่าใช้จ่าย

ขอขอบคุณทุกท่านให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถาม

นายเพิ่มวิทย์ สุขโสตร์

นิสิตระดับปริญญาโท สาขาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของท่าน โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริงที่เกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

☐ เพศชาย ☐ เพศหญิง

2. ระดับชั้นที่ท่านกำลังศึกษาอยู่

☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3. ภูมิลำเนาเดิม

☐ จังหวัดสมุทรปราการ

☐ นอกจังหวัดสมุทรปราการ (จังหวัด.....)

4. อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครอง

☐ การรับราชการ

☐ ลูกจ้างบริษัทเอกชน

☐ เกษตรกร

☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

☐ เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

☐ ต่ำกว่า 5,000 บาท

☐ 10,001 – 15,000 บาท

☐ 20,001 – 25,000 บาท

☐ ไม่มีรายได้

☐ 5,001 – 10,000 บาท

☐ 15,001 – 20,000 บาท

☐ 30,000 บาทขึ้นไป

6. รายได้ต่อเดือนของนักเรียน

☐ ต่ำกว่า 3,000 บาท

☐ 4,001 – 5,000 บาท

☐ 6,000 บาทขึ้นไป

☐ 3,001 – 4,000 บาท

☐ 5,001 – 6,000 บาท

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัว

โปรดกรอกจำนวนเงินที่ท่านต้องใช้ตามความเป็นจริงมากที่สุดลงในช่องว่างที่กำหนดให้ และให้เขียนเพียงจำนวนเดียวเท่านั้น

1. ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล มีดังนี้

1.1 ค่าอาหารประจำวัน (ค่าอาหารรวมทั้งค่าเครื่องดื่มในแต่ละวัน)

ค่าอาหารประจำวันโดยเฉลี่ยเดือนละประมาณ.....บาท

1.2 ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ (ค่าชมภาพยนตร์ ฟังดนตรี ทัศนศึกษา กีฬา)

ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจโดยเฉลี่ยเดือนละประมาณ.....บาท

1.3 ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม (ชุดนักเรียน ชุดกีฬา).

ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มโดยเฉลี่ยเดือนละประมาณ.....บาท

1.4 ค่ารักษาพยาบาล (ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาตัวและบำบัดโรคภัยไข้เจ็บขณะที่ยังศึกษาอยู่)

ค่ารักษาพยาบาลโดยเฉลี่ยเดือนละประมาณ.....บาท

1.5 ค่าบริการส่วนตัว (ค่าตัดผม ค่าเครื่องสำอาง สบู่ ยาสีฟัน)

ค่าบริการส่วนตัวโดยเฉลี่ยเดือนละประมาณ.....บาท

1.6 ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา (ค่าโดยสารรถยนต์ต่าง ๆ ในการเดินทางไปกลับระหว่างที่พัก ในจังหวัดสมุทรปราการกับภูมิลำเนาเดิม)

ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาโดยเฉลี่ยเดือนละประมาณ.....บาท

1.7 ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริม (ค่าใช้จ่ายในการเรียนพิเศษในวิชาต่างๆ นอกเวลาเรียนตามสถาบันกวดวิชา)

ค่าใช้จ่ายในการเรียนเสริมโดยเฉลี่ยเดือนละประมาณ.....บาท

1.8 ค่าที่พักอาศัย (ค่าเช่าบ้านหรือค่าเช่าหอพัก)

ค่าที่พักอาศัยโดยเฉลี่ยเดือนละประมาณ.....บาท

1.9 ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด (ค่างานการกุศล ค่าของขวัญ และค่าใช้จ่ายที่ไม่จัดอยู่ใน 8 ประเภทที่กล่าวมาแล้ว)

ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดโดยเฉลี่ยเดือนละประมาณ.....บาท

2. ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา มีดังนี้

2.1 ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษา (ค่าโดยสารรถยนต์ในการเดินทางไปกลับบ้านกับโรงเรียน)

ค่าพาหนะและค่าเดินทางเพื่อการศึกษาโดยเฉลี่ยเดือนละประมาณ.....บาท

2.2 ค่าอุปกรณ์การเรียน (ค่าสมุด ดินสอ ปากกาและตำราเรียน)

ค่าอุปกรณ์การเรียนโดยเฉลี่ยเดือนละประมาณ.....บาท

2.3 ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่โรงเรียนเรียกเก็บเพิ่ม (ค่าห้องเรียนคอมพิวเตอร์ ค่าอุปกรณ์ปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์)

ภาคเรียนละประมาณ บาท

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ	นายเพิ่มวิทย์ สุขโสตร์
วันเดือนปีเกิด	8 พฤศจิกายน 2521
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	57 หมู่ 4 ตำบลบ้านแปง อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2547	เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2544	บริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการอุตสาหกรรม) มหาวิทยาลัยศรีปทุม